

Bizim PATNOS

İzmir Patnoslular Derneği yayınıdır.

En son
İskender de içmişti
serin sularından
Badişan'ın
Buna ,
Süphan şahittir

Bu sayıda

Patnos'un Unutulmuş Yerlileri **MELEGALAR**

Bir Kanaat Önderi **H.ALAATTİN ESİN**

PATNOS YEMEKLERİ

Patnos'un Simgesi **TURNA**

Patnos'ta söylenen **BEDDUALAR**

İNSAN MEMELEKETİNİ NİÇİN SEVER?

Dernek başkanımızın yazısı

Genelde,iki yabancı bir araya geldiğinde sorulur o soru. "Nerelisin?" diye. Sorunun cevabı verildikten sonra " Ya sen?" diye başka bir soru ile karşılık verilmesi kaçınılmazdır. Bu soru ve karşı soruda hep bir arayış vardır. Bu arayış:Yalnız kalma korkusunun baskısı ile söylenmiştir."Nerelisin?" sorusunu soran,aynı zamanda içinden "İnşallah bizim oralıdır. Değilse bile,yakın yerdendir. Belki ortak tanıdıklarımız çıkar da, konuşarak onları anmış oluruz." beklentisi içindedir özlemle karışık

Belki ortak tanıdıklar;Belki de, yaşadığı yeri tekrar hatırlama ve güzel anıları tazeleme beklentisinin içgüdüsel baskısıdır "Nerelisin?" sorusunu sorduran. Cevap beklendiği gibi değilse,küçük bir düş kırıklığı yaşanır. Sonrasında kuru ve tatsız bir sohbet olur,o iki kişi arasında yaşanan.

Bu soru bana sık,sık sorulduğu gibi;Ben de çokça sormuşumdur. Soruyu sorarken beklediğim tek cevap vardır. O da karşımdakinin "Ağrılıyım" demesi olur. Hele,hele

"Patnosluyum" derse o zaman keyfime diyecek olmaz. Başlarım içimde özlemle büyüttüğüm tüm soruları sormaya.İlk sorum: "Kimlerdensin?" olur her halde. Kimlerden olduğunu,babasını, aşiretini duyduğum bu insanın vereceği cevaplarla Patnos'u yeniden yaşar,çocukluğumun ve ilk gençlik yıllarıma filizlendiği o egzotik coğrafyaya tekrar dönmenin hazzını yaşarım.

Bir başkadır memleket sevdası. İnsanı var eden,karakterini ve felsefesini oluşturan temel öğedir memleket. Ağladığı ve güldüğü yerdir. Mutsuzluğu komşuları tarafından paylaşıncı,sınırsız mutlu olduğu yerdir. Benim Yaşamım boyunca hissettiğim en büyük onur Patnoslu olmaktır. Çocukluğumu ve ilk gençlik yıllarıma yaşadığım, Petrol istasyonlarının dahi olmadığı bir dönemde aydınlatma amacı ile kullanılan gaz lambalarına Gaz yağı satan Celal Bıçak'ın ikinci oğlu olmak ve Patnoslu olmak hayatımın belki de en renkli kesitidir. Şimdi İzmir'de Dernek çatısı altında

BİZİM PATNOS

İzmir Patnoslular derneği
yayıdır

İmtiyaz Sahibi

Cemal Bıçak

Genel Yayın Yönetmeni

Seyfettin Esin

Reklam Koordinatörü

Kamuran Keptiğ

Tasarım

Seyfettin Esin

Yayın Türü

Edebiyat,Kültür,Sanat

Baskı

Printer Ofset 865 Sok.
No 23 Sertifika No:36225
Kemeraltı/İzmir

Yayın ve Yönetim Merkezi

Yıldız Mahallesi,200/12 Sok.
No: 28/A Buca/İzmir

Patnos Kültürünü yaşamak ve yaşatmak amacı ile dernek bünyesinde yaptığımız çalışmalardan biri de; Bu elinizdeki dergidir. Umarım beğenir ve dostlarınızla paylaşırsınız. Bu derginin hazırlanmasında emeği geçen yönetim kurulunda görevli tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyor siz okurlarımıza da keyifli okumalar diliyorum.

Cemal Bıçak
Patnoslular Dernek Başkanı

Abant Su Ege Bölge distribütörü

ALFİ AŞ

Dinçer Kaya

0232 336 96 00

BAYİLERİMİZ

Aliğa
05412233085

Çeşme
05438462374

Harmandalı
05426537741

Güzelbahçe
Çamlık Market
05542017896

Mithatpaşa
05622932640

Narlidere
Balçova
Güzelbahçe
02323369600
05464207080

Alsancak
05074830846
Üç kuyular
02322242722

Karşıyaka
05358170603
Urla
05462512965

Seferihisar
05325922287

Bornova-Bayraklı-
Karşıyaka
Bostanlı-Çiğli
02323369600
05464207080

MERKEZ: 8229/1 no 12 Ege Bölge Müdürlüğü Ataşehir/Çiğli

İzmir Patnoslular Derneği Yönetim Kurulu

Başkan
Cemal BİÇAK

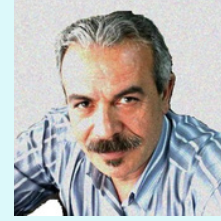
Başkan Yrd.
Musa
TAŞDELEN

Başkan Yrd.
Kamuran
KEPTİĞ

Yönetici
Kutbettin
KEŞAN

Sekreter
Seyfettin
ESİN

Sayman
Abdurrahman
KÖYLÜ

Yönetici
Erdal
ALACA

Yönetici
Mehmet
ASLAN

Yönetici
İsmail
KAYA

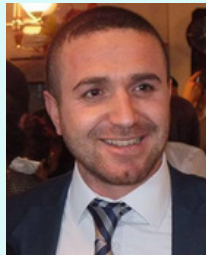
Yönetici
Meral
KALLAÇ

Yönetici
sulhattin
TAŞDEMİR

Denetleme
Habip
ÖZVARLI

Denetleme
Yasin
YILMAZ

Denetleme
Menaf
KARATAŞ

Patnos'un Tarihi

PATNOS'UN ADI

İÖ.7000'den bu yana sürekli bir yerleşme yeri olan Patnos'un adına ilişkin bilgilere ilk hangi kaynaklarda yer verildiğini bilemiyoruz. Konumu itibari ile kavimlerin göç yolunun üzerinde bulunması her kavmin kendi lisanı ile Patnos'a bir ad koyduğunu bilmekteyiz. Yazılı tarihte ise 'Urartu'ların Aladiri', Bizanslıların ise Patnos'a "Patisus" dediklerini biliyoruz. Yerli halkın ve çevrenin "Panos" dedikleri Patnos'un sondaki "s" sesinin yaptığı çağrışım; adın daha çok Bizanslılardan kaldığı ihtimalini ortaya koymaktadır.

TARİH ÖNCESİ PATNOS

Patnos, yazılı tarih öncesi çağlardan bu yana, insan topluluklarının uğrak yerlerinden biri olmuştur. Yörede yapılan araştırmalar, bu topraklarda paleolitik dönemden başlayarak kısa süreli yerleşmeler olduğunu ortaya koymaktadır.

NEOLİTİK DÖNEM(YENİ TAŞ)

ilçedeki yerleşmenin Neolitik dönemde de sürdüğünü ortaya koyan belgeler, ilçe sınırları

içinde değişik yerlerde bulunan ve ne yazık ki insan eliyle tanınmayacak hale getirilmiş mağara resimleridir. Bu resimlerin önemli bir bölümünü Patnos'un kuzeydoğusunda Miç, Zomik, Çaxirbeg ve hesar köyleri çevresindeki mağaralarda bulunanlar oluşturmaktadır. Bu mağara resimlerindeki anlatımlar, motifler. Patnos insanının, Neolitik Dönemde avcılığın yanı sıra, hayvancılık ve tarımla da uğraştığını ortaya koymaktadır

YAZILI TARİH DÖNEMİ (URARTULAR)

MÖ 2000'lerde, Patnos'u da içine alan Doğu Anadolu yüksek yaylalarında yaşayan insan topluluklarına ilişkin ilk bilgiler, İÖ XIII.yy'a tarihlenen Asur kralı I.Salmanassar'ın (İÖ 1280-1261) bir yazıtında, Asur krallığıyla savaşan bazı ülkelerden söz edilmektedir.

Uriatri etnik bir topluluğun adı olmayıp, Asur dilinde "dağlık bölge" anlamına gelmektedir. Yine, Asur yazıtlarından kralın, Uriatri adı altındaki sekiz

ülkeyi ele geçirdiği anlaşılmaktadır. Bu ülkelerin, Vangölü'nün güneydoğusundaki dağlık bölgede. Büyük Zap suyunun yukarı vadisinde bulunduğu sanılmaktadır. Bir başka Asur yazıtında kral Tukultininurtaya'nın yazıtında ise çok sayıda akarsu bulunan bu bölgeye "Nairi Ülkeleri"(Nehirler Ülkeleri) adı verilmektedir. Nitekim, Asur kralı II.Asur Banipal'in İÖ IX. yy'ın ikinci çeyreğindeki egemenlik yıllarından başlayarak, Uriatri, Urartu sözcüğüyle aynı anlamda kullanıla gelmiştir. Buna karşın, "Nairi Ülkesinin kralı" yöre insanların dilinde "Bianili Ülkesinin Kralı" olarak yer almıştır. Urartu dilindeki Kelişin yazıtından da açıkça anlaşılabacağı gibi, Urartular (Uratriler- Uriatri Ülkesinin insanları), İÖ IX. yy'den başlayarak, ülkelerini "Biznili Ülkesi" olarak adlandırmışlardır. Ancak, eski Ön Asya'da Urartu adı daha yaygın bir biçimde kullanıldığı için bu ad zamanla, "Bianili" adının yerini almıştır.

Asur yazıtlarında belirtildiğine göre, bu dağlık yöredeki topluluklar, İÖ II. Binin ikinci yarısında, birbirinden bağımsız beylikler biçiminde varlıklarını sürdürüyorlardı. Bu durum, MÖ 1000 lere kadar devam etti. Ancak, İÖ IX.yy başlarında, Asur krallığının güneyden gelen ve ardı arkasikesilmeyen yağma seferlerine karşı koymak üzere, Hurri kökenli boylardan oluşan Uriatri (Uratri) ve Nairi federasyonları bir araya geldi, daha sonra Urartu krallığına verilecek olan devlet böyle doğdu. Urartu devleti, İÖ VI.yy başlarına değin, güçlü bir siyasal yapı olarak, Doğu Anadolu Yüksek yaylalarında varlığını sürdürdü. Çekirdeği, Vangölü çevresindeki

boylar federasyonu oluşturuyordu. Bunların merkezi devlete dönüşmesinin de bir başka önemli nedeni de, demiri yaygın olarak işlenmeye başlamasıydı. Gerek daha önceleri, gerekse Urartu krallığının yıkılmasından sonra, bu dağlık yörede başka hiçbir topluluğun güçlü bir devlet kurmayı başaramaması, Urartu devletinin gücünü ve örgütlenme yeteneğini ortaya koyması bakımından anılmaya değer bir olgudur. Kral Aramu, Urartu devletinin başkenti olarak bazı kaynaklarda olduğu gibi Tuşba (Van), değil de ARZAŞKUN denen şehir merkezi kurmuştu. Bu şehrin tam olarak yeri tespit edilememişse de bu şehrin Patnos civarında olduğu sanılmaktadır. Yörede kral Menua zamanında imar çalışmaları

MED DÖNEMİ

Medler Patnos yöresi ile birlikte , Kızılırmak'a dek tüm Doğu Anadolu'ya hakim oldular(İÖ 85). Urartu devletinin askeri gücünü de yok ederek Pariyadris (Trabzon) dağların güneyinde Melitene (Malatya) ve güneydoğuda Urmiye gölüne dek uzanan büyük bir bölgeyi egemenlikleri altına aldılar.

Keyaksares'in ölümünden sonra ,yerine geçen oğlu Astiyag (İştümegü) Güneybatı İran'da Hagmatena'yı (Ekbatan) başkent yaptı. Sert ve baskıcı tutumu ile çevresindeki devlet adamları ve komutanları bile kendisine düşman etti. Bu tutum Med krallığı içinde geniş bir tepkiye yol açtı ve sonunda Ahemeniş Prensi II.Kiros , Med krallığını yıkarak yeni devlet kurdu(İÖ 550).

topluluklardan oluşan krallığın, toprakları İÖ VIII.yy başlarında kuzeyde Transkafkasya'ya, doğuda kuzeybatı İran'a ,batıda Malatya yöresine, güneyde de Halfeti dolaylarına dek uzandı. Doğu Anadolu'da küçük çapta bağcılık, bahçecilik ve tarımla uğraşarak kendine yeterli üretim yapan yerli halk ile avcılık ve hayvancılıkla uğraşan yarı göçebe topluluklar bir

görülmüştür. Çok sayıda kale ve saray yapılmıştır. Aznavur Tepe, Girik Tepe, Kızılkaya, Kancıklı, Kubik, Dedeli, Değirmendüzü, Bostankaya kaleleri bunlardandır. Tapınak ve antik ismiyle "ALUDİRİ" sarayları da yapılmıştır. Aludiri (Patnos) kuzeye, güneye, güneybatıya, kuzeydoğuya açılan yolların en kritik noktasında yer almış olup bugünde aynı özelliğini korumaktadır. Aznavur Tepe Urartu mimarisinin en önemli eserlerindendir. Diğer önemli bir sarayda Giriktepe bulunmaktadır.

Med Krallığının Uvahşatra adıyla da anılan üçüncü hükümdarı Keyaksares'in (İÖ 633-584) başlıca amaçlarından biri, güneybatı komşusu Babil Kralı Nabupolassar ile anlaşarak Asur Krallığının topraklarını, Lidya Kralı Alyattes (İÖ 588-560) ile anlaşarak da, Batı Anadolu'yu paylaşmaktır. Buna göre Mezopotamya, Suriye ve Filistin Babil Krallığına bırakılacak, Dicle ve Fırat'ın yukarı topraklar Med Krallığına, Kızılırmak'ın batısı da Lidya Krallığına kalacaktı

BÜYÜK İSKENDER DÖNEMİ

Pers imparatorluğunun iki yüzyıl kadar süren egemenliği, Büyük İskender'in Anadolu'ya çıkışıyla sona erdi. Pers orduları İÖ 332 ve 331'de İskender'e iki kez yenildi. Bu gün Irak sınırları içinde kalan Gayzamela'daki (Erbil) son yenilgiyle, Pers imparatorluğu çöktü. Patnos ve çevresi bu dönem içinde Büyük İskender'in yönetimine geçti.

Büyük İskender, Patnos ve çevresinde İskenderé zuqurneyn adıyla bilinir. Zamanında halk arasında yaygın olan bir söylenti günümüze kadar kulaktan kulağa söylenerek ulaşmıştır. O söylenti İskender' in iki boynuzu olduğu söylentisidir.

SELÖKİDLER DÖNEMİ

İskender'in bütün Anadolu'da olduğu gibi, Doğu Anadolu ve Patnos yöresindeki egemenliği de kısa sürdü. O ölünce komutanlarından Selevkos ,yine İskender'in komutanlarından Antigonos ve oğlu Demetrios'u Gazze önlerinde yenerek yöreye egemen oldu(Ö 312) ve Ortadoğu'da güçlü bir krallık kurdu

İSLAM UYGARLIKLARI DÖNEMİ

Halife Ömer döneminde (634-644) Arapların ve birlikleri hemen tüm Doğu Anadolu'ya akınlar yaparken önemli bir geçiş noktası olan Patnos ve çevresini ele geçirmek istemişlerdi. 645'te Halife Osman'ın komutanlarından Emir Habib bin Mesleme de Doğu Anadolu'ya akınlar sırasında böyle bir çaba göstermedi. Bunda yörenin konumu kadar, Arap askerlerinin soğuk iklim koşullarına dayanamamalarının da etkisi olmuştur. Bu durum, Emeviler ve Abbasiler Döneminde de değişmedi.

SELÇUKLU VE OSMANLI DÖNEMİ

Selçuklular ve Osmanlılar döneminde stratejik konumunun oluşturduğu şartlar: Patnos'un hep önemli bir merkez olma özelliğini ön plan datutmuştur. 1533'te Erzurum Beylerbeyliğinin Malazgirt Sancağına bağlı iken 1865' te eyalet, liva ,kaza, nahiye, köy sistemi uygulanmaya konuyor. Buna göre Patnos, Erzurum Eyaleti, Bayazıt Livasının 7 kazasından biri durumuna geliyor. 1867'de "Vilayet Nizamnamesi" uygunlamaya konulmasıyla Patnos; Erzurum Vilayeti, Bayazıt sancağı, Antab (Tutak) Kazasının bir nahiyesi olmuştur. Bu dönemde Patnos'ta 250 hane, 1 dükkan, 1 han, 1 cami, 1 medrese, 2 kiliseve biri

Hristiyan ikisi İslam olmak üzere 3 Sıbyan Mektebi bulunmaktaydı.

CUMHURİYET DÖNEMİ

Osmanlı kayıtlarında "Batnus" şeklinde adı geçen Patnos; ilçe olana kadar fazla bir önem kazanma -mıştır. 1936' da Malazgirt İlçesinin Sultanmut (Doğansu), Ahlat İlçesinin Aktepe (Sarısu) ve Erciş İlçesinin Dedeli Bucaklarının birleştirilmesiyle ilçe statüsüne geçmiştir. Günümüzde 92 adet köyü ile yaklaşık 1421 km karelik bir idari etki alanına sahip olan ve hızla nüfuslanmakta olup, 2019 verilerine göre nüfusu 100.000'i aşan bir şehirdir.

Turgut Özal'la başlayan Büyük ilçelerin il olma sürecine etkin olarak katılan, T.B.M.M. oturumlarının 2'sinde il olma konusuyla gündeme gelen Patnos: O dönem gazetelerinde il olmayı bekleyen ilçeler Arasın da yerini alarak komşu ilçeleri kıskandırmayı başarmıştır.

Aznavur tepe

AĞRI'LI OLMAK

“HEDEFİMİZ

AĞRILILIK BİLİNCİYLE BİRLİKTE GÖNÜLLERE GİRMEK”

Seçilerek göreve geldiğimiz 2018 yılının sonundan bu yana, yaptığımız faaliyet ve çalışmalarla, sizetkin olabilme şansı değerli hemşehrilerimize layık olmayataniyorsa, o hemşehrimize destek ve hakkıyla temsil etmeye gayret ediyoruz.

Oluşturduğumuz sinerjinin etkilerinin derneklerimize de yansiyarak derneklerimizin de aktivitelerini artırmaları, ‘Ağrılılık bilincinin’ unutulmadan hemşehrilerimizde yansımış olmasından ziyadesiyle mutluluk duyduğumuzu belirtmek istiyorum. Bizim en büyük amacımız,

hemşehrilerimize kalıcı eserler bırakarak gelecek nesillere teslim etmektir. Bunun ilk adımını da ‘kamu yararına çalışan sivil toplum kuruluşu’ sonraki nesillerin de hayır dualarını vasfını kazanmak için başlattığımız çalışmalar olarak attık.

İnşallah, en kısa zamanda bu konu ile ilgili müjdelerimizi de sizlerle paylaşmak nasip olur.

HEMŞEHRİLERİMİZLE İLETİŞİM HALİNDEYİZ

Ayrıca, Federasyonumuza bir mülk edindirerek, Ağrılılar’a layık bir bina almak için de çalışmalarımız devam ediyor. Ticarete, bürokraside çok değerli hemşehrilerimiz hizmet veriyor. Bu hemşehrilerimizin birçoğuyla iletişim halindeyiz. Bir sivil toplum kuruluşu olarak elbetteki bütün siyasal yapılanmalara eşit mesafede durduğumuzu bir kez daha ifade etmek istiyorum.

Ancak, hangi parti olursa olsun, bizim hemşehrimize yer veriyor ve siyasette sizetkin olabilme şansı vermek de boynumuzun borcudur. Hazırladığımız ‘Ağrılılar İş Rehberi’, Ağrılılar adına kalıcı bir eserdir. Bu rehber vasıtasıyla reel sektördeki hemşehrilerimizin birbirlerinden haberi olacak ve birbirleriyle iletişim kurup, iş alanlarından faydalanabilecektir. Göreve geldiğimiz günden bu yana hedefimiz, hemşehrilerimiz için kalıcı şeylere imza atmak. Bunu her fırsatta dile getiriyoruz. Bu söylemimiz de, gerçekten, laf olsun diye değil. Malum hepimiz faniyiz ve bu makamlarda da sonsuza

dek kalıcı değiliz. Hedefimiz bizden alarak, gönüllere girmek. Bunu başarabileceğimize ben ve arkadaşlarım yürekten inanıyoruz. Nihai hedefe ulaşabilmek için bir adım atmak aslında başarmanın yarısı... Bizler, bu ilk adımı attık. Hemşehrilerimiz de destek verip, moral ve motivasyonumuzu artırır, elbette sonuca çok daha kolay ulaşacağız. Federasyon Ağrılılar’ın ortak çatısıdır Ege Bölgesi Ağrı Dernekleri Federasyonu, tüm Ağrılılar’ın ortak çatısıdır ve her Ağrılı’nın burada sözü hakkı vardır. Bizlere ulaşarak görüş ve önerilerini dile getiren hemşehrilerimizi dinlemeye devam edeceğiz.

Tekin YALÇIN
Ege Bölgesi Ağrı
Dernekleri Federasyonu
Genel Başkanı

Bugün itibariyle İzmir’de düzenli olarak gazete yayınlayan tek hemşehri örgütlenmesiyiz. Desteklerinizle kuşkusuz gücümüz daha da artacaktır.

Bir diğer hedefimiz de yerel yönetimlerle işbirliği yaparak, toplumsal projelere imza atmak. Bunun ilk somut adımını, İzmir-Seferihisar’da, Seferihisar Belediyesi ile birlikte düzenlediğimiz ‘Ağrı Günleri’ etkinliği vasıtasıyla attık.

Unutmayalım ki bizlerin en önemli ve gerçek ortak paydası ‘Ağrılı’ olmaktır.

Hepinizi saygıyla selamlıyor ve ‘TÜRKİYE BİR, İZMİR BİR, AĞRI BİR’ diyerek, birlikte daha güçlü olabileceğimizi hatırlatmak istiyorum.

0232 272 14 44

Eski İzmir Caddesi NO: 752(Eski Pazaryeri Karşısı)
Karabağlar/İzmir

Patnos denince ilk akla gelen tarihi kişilik

Kör Hüseyin Paşa

Patnos ve çevresine iz bırakmış mümtaz bir karakter

KÖR HÜSEYİN PAŞA

Kimine göre bir derebeyi, kimine göre ise şefkatli babacan bir lider.

Her şeyden öte bir aile reisi kaygıları ve korkuları olan bir insan. Aldığı kararları dönemin şartları içerisinde değerlendirirsek, sorumluluk bilincinin bütün izlerini görmek mümkün.

Patnos'un yetiştirdiği ünlülerin başında yer alır. Hayderanlı Aşiretinin Reisi ve Hamidiye alaylarının Patnos bölgesi komutanıdır. Kendine has üslubu ile kimilerine göre tam bir derebeyi, kimine göre ise tam aksine şefkatli, sıcak, merhametli ve babacan bir insandır.

Tarih : Etkileri ve sonuçları itibari ile kişilerin yerini belirlediğinden dolayı Kör Hüseyin Paşa'nın Yerini belirlemek te yine de tarihe kalmıştır. Tavrı ve davranışları ile bazen Osmanlı, bazen tam bir Kürt paşası...

Kaç kez isyanlara bizzat önderlik etmesine rağmen. Organize gelişen Şeyh Sait isyanına destek vermeyerek Kürt'lerin tepkisini çeken bir Kürt. Netice itibari ile kendi kuralları içinde yaşadığı için ne vazgeçilen ne de sahip çıkılan bir tarihi kişiliktir KÖR HÜSEYİN PAŞA Vazgeçilemiyor çünkü 1. dünya savaşında Ruslara karşı verilen savaşın en ön saflarındadır.

Yayımlanan kanunla birlikte görev, sorumluluk ve yetki alanı belirlenen alaylar, örnek alınan Rus Kazak Süvarileri ile ilk karşılaşmalarında onlara ağır darbeler indirerek yeneceklerdi. 1893 Osmanlı-Rus Harbi'nde bu alaylar yalnız Kazak Süvarileri değil, güçlü çarlık ordusunun karşısında da inanılmazı başaracak ve "gerilla taktikler" ile "Nigaro'nun Çocuklarını (Çarlık ordusu kast ediliyor) perişan ediyorlardı."

Bu alayların Hınıs, Karayazı, Göksu ve Tekman yöresinde kurulan Hasanan aşireti reisi Kolağası Kerem Bey, gerilla taktikleri ile Rus ordularının bölgede tutunmasına engel olacak ve Ermenilerin yapacağı katliamlarını tamamen önlüyordu. Rus orduları Diyarbakır'a doğru ilerlemesine rağmen Kerem Bey'in alay bölgesine girememesi ve her denemesinde ağır darbeler alarak geri çekilmesi mahalli askeri zaferlerin nişanesidir. O sırada kendisi ile yola birlikte çıkmış Medeni ve iki adamı tarafından öldürülür. Bir diğer müşahhas örnek ise Patnos'ta kurulan ve Kör Hüseyin Paşa'nın kumandasındaki alayın mensubu Abdülmecid Bey ile ilgilidir. Gerek 93 harbi ve gerekse 1. Dünya Savaşı sonrasında yaptığı başarılı çatışmalardan dolayı "Kaymakam Binbaşı" rütbesi ile taltif edilen Sipkan aşireti reisi Abdülmecid Bey'in Tutak kazasında, yanında 6 tane süvarisi ile birlikte bir Rus topçu birliğini dağıtıp toplarını alması olayı Hamidiye Alaylarının yaptığı çalışmalarının bir diğer örneğidir.

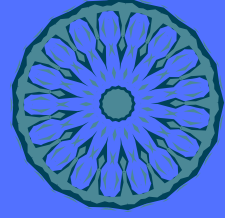
HAMİDİYE ALAYLARININ SONU İsveç, Rusya, Belçika, İngiltere'nin baskısı üzerine 1908'in sonunda toplanan Osmanlı Mebusan Meclisi, beklenilen aksine Hamidiye Alayları'nında dağıtılmasına karar vermedi.

Meclis'in Alaylar konusunda toplandığını öğrenen aşiret liderleri, bunu kendilerine yapılmış bir saldırı olarak gördüklerini beyan ettiler. Bu yüzden alaylar ile düzenli ordu arasında ilişkiler kopma noktasına geldi. İttihat Terakki yönetiminin Alayları ordu saflarına kaydedilmesi kararı ortalığı daha da gerginleştirdi. Diğer aşiretler arasında yaşı dolayısıyla bir saygınlığı bulunan Haydaranlı aşireti Reisi Kör Hüseyin Paşa bu duruma karşı şiddetle çıktı. 1909'un başlarında alaylar yavaş yavaş silahsızlanmaya başladılar. Haydaranlı aşireti reisi Kör

Hüseyin Paşa'nın Yerini belirlemek te; Yine de tarihe kalmıştır.Tavır ve davranışları ile bazen Osmanlı,bazen de,tam bir Kürt paşası

HÜSEYİN PAŞANIN ÖLÜMÜ

Kayseriden firar edip,Suriye'ye geçen Hüseyin Paşa: Bir müddet Şeyh Ahmet Barzani'nin yanında kalır.Daha sonra İran'a geçmek istediğini söyleyen Hüseyin Paşa;Şeyh Ahmet Barzani'nin " Seni İran'a biz geçirelim Teklifini kabul etmez. Hüseyin Paşa,oğlu Abdullah,Yeğeni Ahmedé Zero Xatuné,Medeni ve Medeni'nin iki adamıyla birlikte Şeyh Ahmet Barzani'nin Yanından ayrılıp

PATNOS'A DOĞRU

İçimdeki hasret korlandı yine
Bakmak istiyorum Patnos'a doğru
Bindiriniz otobüsün birine
Gitmek istiyorum Patnos'a doğru.

Gurbet elde biliniyor kıymeti.
Dedemizin toprağı memleketi.
Kimse bilmez içimdeki hasreti
Dökmek istiyorum Patnos'a doğru

Hiç çıkmıyor hayalimden gülleri
Karatakim kilden kerpiç evleri
Memleketten koparan engelleri
Yıkmak istiyorum Patnos'a doğru

Yaylalarda sürülerle koyunu,
Bu hasretlik bize kader oyunu.
Arzığak'ın şerbet gibi suyunu
Yutmak istiyorum Patnos'a doğru

Bir gün olur vade gelir dolar da,
Ebediyen olmak isterim orda.
Süphandağı gölgesi bir mezarda,
Yatmak istiyorum Patnos'a doğru.

Seyfettin Esin

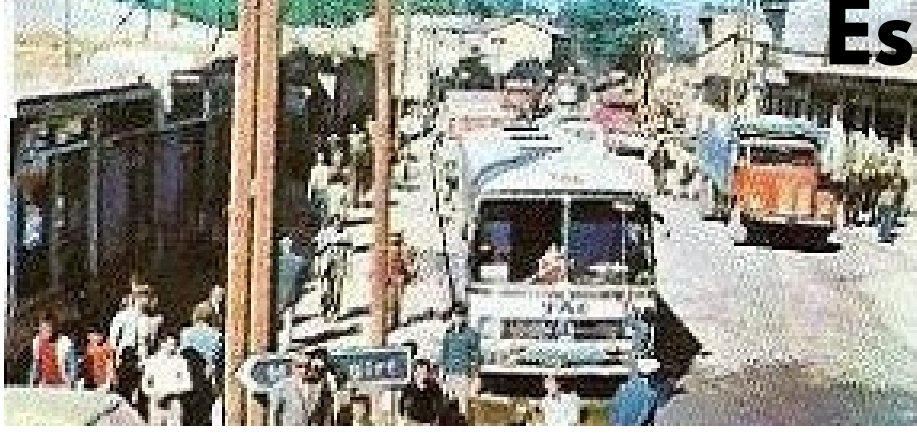

KDP üst düzey yöneticilerinden Ali awni ve şair yazar Zeynel Abidin Han Kör Hüseyin Paşa'nın mezarı başında

Hüseyin Paşa'nın tutuklanması alaylarla İttihat ve Terakki rejimini tamamen karşı karşıya getirdi. Hüseyin Paşa cezaevinden çıktıktan sonra bütün askerlerini alıp İran'a göç etti. Akabinde 1913 yılında Musul bölgesinde aşiret alaylarının başını çektiği Kürt isyanı başladı.

yola çıkarlar.Bir çay kenarında mola verirler.Hüseyin Paşa mola esnasında namaz kılarken, Öldürülür. Öldürülürken 80 yaşlarında idi. Patnos tarihinde önemli bir yeri olan Hüseyin paşa;Yakın tarihimizin mercek atında incelenmesi gereken mümtaz simalarından biridir. Allah rahmet eylesin

Eski Patnos'a Yolculuk

Fanuslar genelde Paşabahçe ürünü olurdu. Fitolini biraz fazla açsan is yapıyordu. Kissan, aydınlatmıyordu.

Santrale pek güvenmiyordu insanlar nedense.Olur,olmaz zamanlarda bozuluyordu jeneratörler.En erken iki hafta içinde tamir olurdu ki; Gaz lambaları en güvenilir aydınlatma araçlarımızdı.Ders çalışmak üzere, annemin çeyiz sandığının üzerine koyup,fitilini kıstığım halde lambayı.Babamdan azar işitirdim yinede. Gazyağı bitecek diye.

Bu günün biraz Doğansu,biraz da Değirmendüzü karışımı bir şehirdi Patnos o zamanlar. Koyun kermesi ile bahçe duvarlarının örülmüş olduğu, Karatakım denilen taş duvarlı kubbeli evlerin çoğunlukta olduğu bir yer. Evlerin yan taraflarında temizlenen ahırların tezeğinden oluşturulan basmaların yaz sıcağına karışmış kokusunu genzinzinde his etmeniz hiç te yadırganır bir durum değildi.Çünkü bu kokuya şöyle ya da böyle her kes ortaktı.İşte,gördüğünüz nasıl bir manzara ise;Bahsettiğim Patnos ta öyle bir şeydi.Tabi,Doğansu ve Değirmendüzü'nün evleri şimdi çok modern..Benzetmem; Nüfus penceresinden baktığımdandır.

Küçük bir ilçe işte.İnsanlarının tanıdık olduğu,Menderesin daha yeni idam edildiği yıllar.Deniz kabuklularının dışı ağzına benzeyen beyaz antenli trasistörlü radyolardan dinlenen "Acans"ların dikkatimizi pek çekmediği o yıllarda çocukların oyuncak sahibi

Haydi Patnos'u yazalım biraz da... Ama öyle bu günlerin Patnos'unu değil.Çok,çok öncelerinin Patnos'unu.

Develerin tellallık yaptığı çok önceki dönemleri değil tabi.Ama,en azından genç jenerasyonun " Vay be.Ne Patnos'muş!" Diyebileceği Patnos'u anlatmaya çalışayım istiyorum. çoğumuzun unuttuğu eski Patnos'u.

Benden öncekilerin bile hayal meyal hatırlayabileceği yıllardan bahsetmeye çalışmak istiyorum aslında.Hayal gücünüzü biraz zorlarsanız,siz de yaşayabilirsiniz isterseniz.

Şöyle düşünün o zamanın Patnos'unu. Bu gün az gelişmiş köylerimizden birine bir kaymakamlık binası yerleştirelim.Sonra çevresine bir kaç resmi daire koyalım.Daha sonra birkaç kravatlı adam gezinsin parke taşları balyozla düzeltilmiş sokaklarda.İşte o zaman görüntü daha da netleşir Bahsettiğim Patnos: Öyle bir şey işte.

Belediye binası, santral sokak dediğimiz sokağın hemen başındaydı. Sonradan öğrendim.Belediyenin kendine ait binası yokmuş.Rahmetlik İskelo Amca'nın evini kiralamışlar meğer.Belediye hizmetleri verilsin diye.

Beyaz bir binaydı hatırladığım. Dışarıdan merdivenle çıkılan.Altı bodrum muydu yoksa,temeli mi yüksek atılmıştı? Net olarak çıkaramadığım.Kireçle beyazlatılmış eski,kerpiç bir bina idi.Rahmetlik Kerem Şahin Belediye başkanıydı o zamanlar.Tayyar Amca da muhasip. Yani muhasebeci.

Patnos dediğimiz yer jandarma karakolunun olduğu yerde başlayıp Belediyede bitiyordu zaten.Küçücüktü.

Santral sokak dedim de:O dönemde santral yoktu.. Şimdi siz haklı olarak "Santral ne?" diyeceksiniz.Santral:

Şehre elektrik vermek için mazotla çalışan devasa büyüklükte üç adet dizel motordan oluşan yapıydı. Akşam gün batımından,gece yarısına kadar hizmet verirdi. Başında (Allah rahmet eylesin) Mamoki Arafat amca vardı.Ufak tefek bir adamdı. Santrale O bakıyordu. "Boyu,santraldeki motorların yarısına dahi yetişmeyen bu adam; Bu motorları nasıl çalıştırıyor diye saatlerce düşündüğüm olurdu.

Herkesin gaz lambaları vardı karanlığı aydınlatan.7 ve 14 numara lambalar. Sosyal statüye göreymi lambalar.. Fakirler 7,orta sınıf ve zenginler 21 numara gaz lambası kullanırdı.

olmaları büyük bir lükstü."Aslında oyuncak yoktu" desek yeridir.Olsa da onu alacak para nerede? Allah rahmet eylesin sobacı Abdullah Amca'nın (Evdilayé Şéx Beşir) soba yaparken kestiği saç yuvarlaklarından artıkları toplar,tekerlek icat ederdik,Bir değneğe çivi ile çakar çakmaz arabamız (Gırgırk) hazırda.Ondan sonra koştur,koşturabilirsen ayak bileklerine kadar toprağa battığımız yollarda.Arada bir,bu toprak yollardan Nezir'in Değirmenine buğday taşıyan kağrı gıcırtiları arasında yapılan nakliye görüntüleri arasında tezek basmesinin üzerinde oynadığımız "Dakırışlayarak. Kaç kez tekrarları çık" oyunu tek sosyal eğlencemizdi belki de.Belki bilmediğimizden olacak ama,mutluyduk

Kadın doğum uzmanımız Eyşo, doktorumuz ve aynı zamanda ortopedistimiz de Qurış'ti. Qurış: Koyunların kırılan bacaklarını tedavi etmede uzmanlığını tamamlamış karşılıksız tıp hizmetlerini veriyordu.Her anne,aynı zamanda eczacıydı da.Annemiz koyun sütünün üstünde biriken yağ tortusundan "Toxavk" hazırlar,merhem diye çatlayan yüzümüze sürerdi.İltihapları gidermek için de; Şimdi adını unuttuğum bir otu yağda kızartarak pembemsi bir renk alana kadar karıştırırdı.Adına "Hewajo" denilen bir kremi: Çıban dahil,tüm iltihaplara sürerdik.Pişirilmiş soğan,yer hamuru ve sırta bardak atma da bilinen tedavi yöntemleriydi.Keko'nun (Şeyhin) banyo suyunu çocuklarına içirerek şifa arayan ilkelliklere değinmek dahi istemiyorum. Gerçekten iğrençti.

Zengin ile fakir arasında uçurumlar yoktu bu gün ki gibi.Zengin de fakir de ata binerdi.

Zenginlerin Şex Elbari, şex Salih, Kerem Beg,Eli beg'in ataları belki diğerlerine göre biraz daha kıhêldi,ama yenilen içilen arasında pek bir fark ta yoktu. Allah rahmet eylesin Hüseyin Paşa'nın evinde pişen bulgur pilavıysa,Xulamının da evinde pişen bulgur pilavı olurdu.Belki Hüseyin Paşa'nın evinde bulgura biraz daha fazla yağ dökülürdü o kadar. Giyimler mağazalardan ya da butiklerden seçilmezdi.Kalın yün çorapları olurdu beglerin parmak üzeri kilim motifli.

Xezal nenem fala bakardı.kolunu karışlayarak. Kaç kez tekrarları bilemem ama her seferinde karışları dirseğine ulaşamazdı."Eco birye Eco" derdi her seferinde.Parasını kaybetmiş ve fal yolu ile arayan vatandaşa. Parmakları ile dedektiflik ederdi bir anlamda. Eli ile dirseğinin arasında gezinerek.

Sékani'yadaki derede yüzme dersleri alırdık ağabeylerimizden.Suya balıklama atlamayı,Péqazk,tırşo, mendénin nasıl yenildiğini doğal ortamında bizzat yaşayarak öğrendik o dönemde.

Şéx Elbari yakın komşumuzdu. İri yarı esmer bir adamdı. O çocuk bünyemden 20 daha olsa ancak bir Şéx Elbari anca yapardı. 2.10 metre civarındaydı boyu. Ama O cüsseye göre de babacan bir adamdı. Hüseyin Paşayı göremedik.

Ama Oğlu Nadir beyi çok iyi hatırlıyorum. Orta boylu,kıvrıcık saçlı,hafif dolgun bir adamdı.Sinirli anlarına hiç şahit olmadım..Ne zaman görsem birileri ile gülüşür;birileri olmadığı zaman da güleçti yüzü.

Bitlis'ten ve Siirt'tten gelen ve en az bizim kadar yerli olan komşularımız vardı. Yaqo'luların amcalarına "Mamo" demelerinden olacak "Mamoki"dediğimiz. Kilerci'ler Haser'ler Gümüş'ler en az bizim kadar Patnosluydular. Hacı Mecit Kilerci; Patnos'un ileri gelenlerinden biriydi şüphesiz..Mustafa Kocaman'ın hanımı Makbule Ana.Kirine sümüşüne bakmadan tüm çocukları sarıp sarmalar kırık ve çıkıklarını tedavi ederdi.

Daha kimler yoktu ki, Ziyaret yolunda Eliyé Erdqelêş oturuyordu.Sedéyé Asi'nin komşusuydu.Zaten onlardan sonra da ev yoktu. Gırké evdi Şehir dışındaydı. Çako vardı,Tito vardı.Haçko vardı,Mele Baqıl vardı hatırladığım kadarıyla.Sonra kişilere göre değimler geliştirilmişti. "Kané Mihéyé diréj,Eliyé Erdqeleş" gibi. Gülerdi insanlar.Biz de anlamışçasına gülerdik.

Kim ne ders, desin: Eski Patnos çok güzeldi. Aslında anlatılacak çok olay ve isim var da; Onu da başka bir sayıda anlatırız inşallah.

MELEGANLAR

Patnos'un unutulmuş yerlileri

2019 yılı Malakan'ların Türkiye'deki evlerinden kopuşlarının Elli yedinci yılı Bundan 57 yıl önce 1962'de son Malakan kafilesi hüznü veburuk bir biçimde ayrıldı bu topraklardan.

Giderken yeniden dönüp gelmenin hayalini kuruyorlardı. Gerek 1921'de ki ilk göçle gidenler, gerekse 1962 deki ikinci guruptakiler tekrar döneceklerine dair söz vererek; doğdukları, doğurdukları, ürettikleri toprakları, sevinçlerini üzüntülerini paylaştıkları hemşerilerini bırakarak gitmişlerdi. Ne yazık ki dönen olmadı.

Ne yazık ki bugün bırakın Türkiye kamuoyunu, Patnos'un Yaşlı kesimi ve hatta anneleri babaları, onlarla komşuluk etmiş insanlar bile onlar hakkında çok az biliyor. Bilinenler de unutuluyor git gide. Bir zamanlar Kars-Erzurum ve kısmen de Patnos çevresinde önemli oranlarda nüfusa sahip olan Malakanlardan geriye, bir kaç birey dışında kimse kalmamıştır

Patnos'un Aşiret kültürü ile yoğrulmuş yapısını ve ilk yerleşim düzenini göz önüne aldığımızda yerleşik aşiretler kadar eski ve en az onlar kadar yerli olan Meleganlardan söz etmemek büyük haksızlık olur. Babamızın” İri yarı ve mavi gözlü dev gibi adamlardı.” diye tanımladığı Meleganlar: Kötü bir benzetme ile çifte sürülen iri yarı öküzlere “Melegan” dedirtecek kadar yerli halk arasında iz bırakmıştır.

Rusya'nın değişik yörelerinden gelen Malakanlar, bu bölge halkları için çok ileri tarım ve ziraat tekniklerini de getirmiş ve öğretmişlerdir. Örneğin tarımda Patates, ayçiçeği, lahana ekimi; kaşar, gravyer ve diğer peynir çeşitlerinin yapımı, arıcılık, değirmencilik, değirmenlerden elektrik üretme ve ölü hayvanlardan sabun elde etme tekniğinin öğretilmesi gibi.

Onlarca teknik yenilik yanında toplumsal yaşamda da sahip oldukları engin hoşgörü ve barış duygusunu da yöre halkı içerisinde yaygınlaştıran bu halk hakkında bildiklerimiz hep sınırlı kalmış, Türkiye'de yaşayan Malakanlar konusunda doğrudurüst bir sosyolojik araştırma yapılmamıştır. Prof. O Türkdoğan'ın bu konudaki saha araştırması, doktora tezi ve bir de önemli tanıklıklarda bulunan Kâzım KARABEKİR'in anlattıkları dışında pek bir şey yoktur

Bu gün Malakanların, büyük çoğunluğu eski Sovyet toprakların- da olmak üzere, Amerika Birleşik Devletleri, Kanada,Avustralya,Yeni Zellanda'da yaşadıkları bilinmektedir.

Türkiye'de halk arasında Malakanlar Patnos'ta ise şimdiki neslin bilmediği 60 yaş üzeri Patnosluların ise MELEGAN olarak bildiği bu topluluğun orijinal adı "Molokan"dır. Rusça süt anlamına gelen "moloko" sözcüğünden türetilmiş olan bu adlandırma bir ırka değil,bir Hıristiyan tarikatına karşılık gelmektedir.

Malakanlar ve Malakanizm bir inanç akımı ve buna bağlı insanlar topluluğudur.İnanç olarak savaşı reddeden bu akım Rusya'dan kaçmış fakat Türkiye'de de askere alınma isteklerinden dolayı,Yeni Zelanda'ya göç etmişlerdir.

Çünkü o dönem Türkiye'de ilan edilen genel seferberlik, eli silah tutan bütün erkekleri silah altına almak ister. Buna Meleganlar da dahildir. Böyle bir durumda hiçbir devlet yöneticisinin bir kısım halkın dinsel inanışları veya vicdani telakkileri gereği savaşa karşı olmasına saygılı olabileceğindüşünmez. Bu yüzden Meleganlara tolerans tanınmamıştır. Hem kurtuluş savaşı için gerekli olan askeri güç,hem de Malakan halkının genel siyasal eğiliminin Bolşevizm'e yakın olması genç Türkiye devleti için tehlikeli görülmüş,bu nedenle,bu yolda ısrarlı

"Malakanların en nihayet 20 kânunusaniye kadar Türkiye'den ayrılmadıkları taktirde askere alınacakları hakkında Ankara'dan gelen emirden sonra Kars Rus Sovyet konsolosu Norman: Malakanların askere alınması halinde Rusya'daki Türk tebaasının da askere alınacağını söyler. Cevaben hükümetimiz 20 kânunusaniye kadar müddet istemiştir. Bundan sonra gitmezlerse askere alınacaklardır. Diye karşılıklı karara varılmıştır.

Yaşanan bu gelişmeler, başta Rus otokrasisinin kapsayıcı askerlik dayatmasına karşı çıkmak olmak üzere bin bir türlü baskıya göğüs gererek binlerce kilometre uzaktaki bu yere, Kars'a göç eden Malakanlar için kötü bir sürpriz olmuştu. Tarih tekerrür ediyordu. Onların Kars'a geliş nedenleri, gidişlerin de nedeni olmuştu. Geride çok az bir gurup bırakarak, büyük çoğunluğu anayurt'a geri dönmek zorunda kalmışlardı.

Tarih tekerrür ediyordu. Onların Türkiye'ye geliş nedenleri,gidişlerin de nedeni olmuştu. Geride çok az bir gurup bırakarak büyük çoğunluğu anayurt'a geri dönmek zorunda kalmışlardı.

Bunları sonradan peyderpey giden kimi Malakan aileleri izlemiştir. Malakanlar kendilerine ait taşınmazları Türklere satmış, bu taşınmazların tapuya kaydı, 12.11.1932 tarihli "Malaganlardan Noterlikten Musaddak Senetle Satın Alınan Gayrimenkullerin Tapuya Tescili Hakkındaki Kanun " la mümkün olmuştur.

Zorunlu askerliği kabul ederek Türkiye'de kalmaya ve Türkiye vatandaşı olmaya karar veren Malakan topluluğu ise 1962 yılına gelindiğinde bu kez siyasal olmayan nedenlerle Türkiye'den ayrılmak durumunda kalmışlardır .Siyasal olmayan ama o ölçüde de yaşamsal olan bu sorun, bir yaşam felsefesi olan Malakanizmin giderek saflığını yitirmesi, dış etkilenimlere açık hale gelmesi ve yozlaşması korkusu -ki aynı korku nedeniyle ABD de yaşayan Malakanlar da Yeni Zellanda'ya göç etmeye karar vermişlerdir.

Sorun,Malakan erkeklerinin evlenememişleriydi. Malakanlar,evlenme çağı gelmiş kızlarını, Kafkasya'dan getirilerek köylerine yerleştirilen Terekeme'lere vererek onlarla akrabalık kuruyor,ancak Malakan erkeklerine diğertoplulukların kız vermemesi ve dokuz göbeğe

kadarevlenme yasağı nedeniyle evlilik yapamıyorlardı. Tek çözüm, göçtü.

1962 yılında son kalan 1500'ü aşkın Malakan, Anavatan'a ,Sovyetler Birliği'ne göç ederken arkalarında Türklerle evlendirdikleri kızlarını, torunlarını, ortak kullandıkları mezarlıklarını , ölülerini, geçmişlerini,bütün mal varlıklarını bırakarak; üstelik de bir çoğu tekrar geri dönecekleri umuduyla, satmayıp ödünç bırakarak ayrılıp gittiler

Malakanların Patnos'ta arkalarında bıraktıkları en büyük miras,sıcak dostlukları,iyilik ve barışseverlikleri ile birlikte: Yakın zamana kadar kullanılan Aşé Bêçare (Bêçare değirmeni) ile hala kullanılmakta olan Girké Evdi yanındaki Aşé Nezir (Nezir'in Değirmeni) oldu.

Malakanların Patnos'ta arkalarında bıraktıkları en büyük miras, sıcak dostlukları, iyilik ve barışseverlikleri ile birlikte: Yakın zamana kadar kullanılan Aşé Bêçare (Bêçare değirmeni)ile hala kullanılmakta olan Girké Evdi yanındaki Aşé Nezir (Nezir'in Değirmeni) oldu.

TÜM ÖZEL GÜNLERİNİZDE
YANINIZDAYIZ

0232 239 34 57

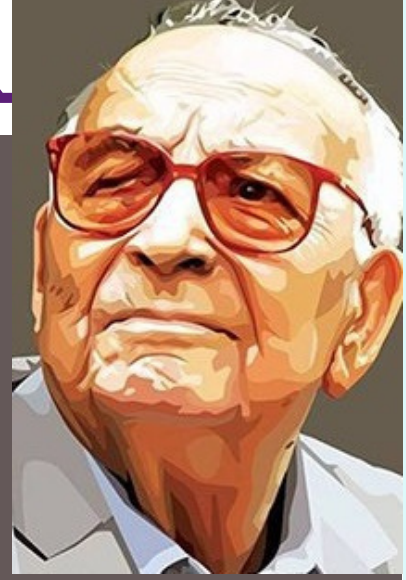
ÇAMTEPE MAHALLESİ UYANIŞ SOK NO 21
NARLIDERE/İZMİR

Patnos'un Simgesi **TURNA**

Yaşar Kemal Demirciler çarşısı cinayeti adlı kitabında:

“Turnalar, uzun bacakları üstünde,uzun yeşil boyunları,sarkan, kıvrıkcık, renk,renk tüyleri, toparlak, kadınsı kalçaları, Patnos ovasının ağzına kadar çiçek dolu toprağında, tepedeki ulu Süphandağı'nın şavkı mavi göle, yeşil, ağzına kadar çiçek dolmuş ovaya vururken...” diye bahseder turnalardan.

Evdalê Zeynikê'de:

Temo lawo quling hemû firîn ber bi berîyê çûn. Qîrîn û qûrtîna qulingekî ji nav mêrgê tê. Ca here lê binihêre hilde ji bavê xwe re bînê. Yeqîn ew jî mîna min birîndar e. An jî derdekî wî heye ku ji refê qetîyaye.

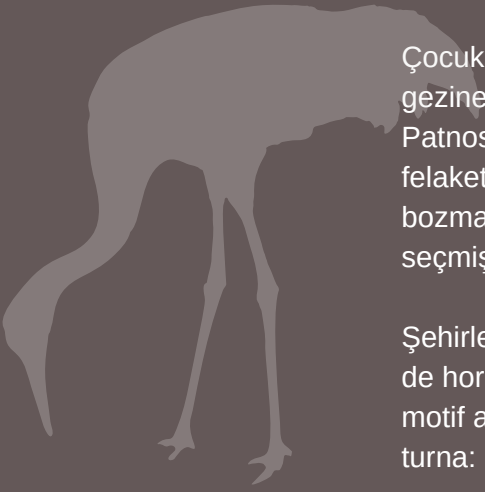
(Temo oğlum; Bütün turnalar uçup sıcak ülkelere gittiler. Bir turnanın feryat ve figanı çayırdan geliyor. Bir bak ta,babana getir. Eminim,o da benim gibi yaralıdır.Ya da kafileden koparan bir derdi vardır.)

Diye turnaların Patnos ovasındaki zengin varlığından hemen,hemenbütün stranlarında (Türkülerinde) söz eder.

Çocukluğumuzda; Patnos ovasının tamamına yayılmış çayırarda salınarak gezinen turnalara şahit olmak; Serçelerle karşılaşmak kadar normaldi. Çünkü Patnos'ta “Turnaların yumurtasını kıranın,yuvasını bozanın başına olmadık felaketler gelir.”diye bir inanış vardı. Bundan dolayı kimse turna yuvasını bozmaz ,dokunmazdı. Turnalar da bunun farkındaymış gibi Patnos Ovasını yurt seçmiş,korkmadan,salınarak özgürce gezerlerdi.

Şehirleri simgeleyen motifler vardır. Iğdır'da Leylek,Van'da kedinin; Denizli'de de horoz'un simge olarak seçilmesi tesadüfi değildir.Bu yüzden Patnos'a bir motif aranacaksa bu motif turnadan başka bir şey olamaz. Çünkü Patnos ve turna: Kilit ve anahtar metaforundaki gibi bütünleşmiştir artık.

0 546 247 58 58

Mert Urkan

Mutlak Müşteri
Memnuniyeti

Ürün Kalite
Garantisi

Ürün
Memnuniyeti

CAM BAKKONDA 3 YIL GARANTİ VEREN TEK KURULUŞ

Parıltı Cam Balkon Sistemleri 200/8 Sokak No:31 Yıldız Mahallesi/Buca/İZMİR

Gsm : 0546 247 58 58 (Melih Urkan)

Patnos'un efsanevi lezzeti; Geçmiş Medlere dayanan,3.000 yıllık yemek

KELEDOŞ

Keledoş: Türkiye'nin doğusunda bilinen, kimisine göre Ağrı, Bitlis,kimisine göre Van veya Muş yöresine, ama genel anlamda Doğu Anadolu'nun doğusuna ait yöresel bir yemektir. Yapılışı bu yörelere göre değişmektedir. Acılı veya acısız olarak yapılan yemeğin ana ürünü Hêliz ya da Spitang otları ile Kurutulmuş çökeleğin toprak çanakta ovularak elde edilen kurut ayranıdır..

İlkbaharda dağlardan toplanan otların (Heliz,spitang) kurutulmasıyla yapılan keledoş yemeği, sofraların vazgeçilmezleri arasında yer almaktadır. Tescilli lezzet keledoş, yörede yapımı en zahmetli yemek olmasına rağmen özel günlerde sofralardan eksik olmaz.

Özellikle kalabalık ailelerde pişirilen keledoş için yörede beslenen, henüz yaşını doldurmamış erkek veya hiç doğum yapmamış dişi koyunun eti tercih edilmektedir. Aynı yılın hindi eti ile yapılan Keledoşun tadı kelimelerde ifade edilmez.Ancak tadanlar bilir.

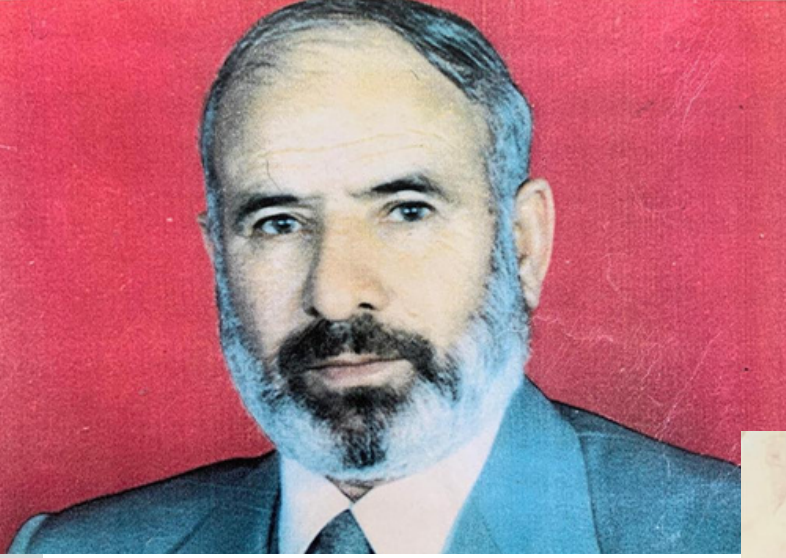
KELEDOŞ MALZEMELERİ

Spitang ve Hêliz otlarının dışında krem renginde koçbaşı tabir edilen nohut,çökeleğin güneşte kurutulmasıyla elde edilen kurut,kuru soğan, sarımsak, yeşil mercimek,tereyağı, pul biber,karabiber ve kaya tuzu malzemeleri kullanılır.

En çok ihtiyaç hissedildiği dönemde ortaya çıkan bir kanaat önderi;

H. ALAATTİN ESİN

Hepsinden öte, samimiyettir. Bu samimiyet: İçinde yaşadığı toplumun her ferdini, kendi ailesinin diğer fertlerinden ayrı görmememe dürüstlüğünden kaynaklanır. Kanaat önderi İngilizce bir kelimedir. "Opinion leader" diye bilinir. Anlamı; Herhangi bir konu, olay, gelişme hakkında başka kişileri etkileme potansiyeline sahip olan kişilerdemektir. Bunu aynı zamanda Türkçe çevirisi ise kişileri fikir ve düşünceleri ile etkileyen; Toplumda önemli bir yeri olan ve manevi anlamda önder olan kişi ya da kişilere kanaat önderi denir.

Kültürler: Coğrafyalara göre şekillenir. Coğrafyalara göre ete kemiğe bürünen kültür; Kendi mecrasında, yazılı olmayan kurallarını belirleyerek, yaşamı şekillendirir... Serhad'in sert iklim koşulları kendine özgü kültür öğelerini belirlerken, dünyanın hiçbir yerinde görülmeyecek kadar hassas ve kendine özgü bir sistem içinde gelişmiştir. Bu durum: Tarımda, hayvancılıkta düğünde, bayramda, cenazede yasta olduğu gibi kavgada ve barışta da başka iklimlerden farklılaşır. Farklılaşan bu yaşam şeklini belirleyen kanaat önderlerinin rolü ve etkinlik alanıdır. Yaşamımızın içindeki olumsuz olaylar söz konusu olduğunda çözüm için başvurulmuş, danışılan fikri anılan ve neredeyse günlük yaşamın bir parçası haline gelen, Kimi zaman toplumsal olayların çözümünde devleti yönetenlerin dahi görüş aldıkları insanlar vardır ki. Kimlerden söz ettiğimizi az çok tahmin edebilirsiniz ama, yine de söyleyelim. Söz ettiğimiz kişiler kanaat önderleridir. Kanaat önderi denildiğinde; Patnos ve çevresinde ilk akla gelen isim ise, Hacı Alaattin Esin'dir.

Kanaat önderleri toplumun diğer bireylerinden farklıdırlar. Onları ortaya çıkaran neden; İmkansız başarıma iradeleridir. Bu irade, yeri geldiğinde kaya kadar sert, yeri geldiğinde de ibrişimden de yumuşak olmasından kaynaklanır.

Hacı Alaattin Esin'i öne çıkaran olgu; Aşiretine bakılmaksızın toplumdaki her bireyi, ailesinin bir parçası olarak görüp, dertleri ile hemhal olmasıdır. Bu yüzden toplumdaki her birey: O'nu büyük olarak kabul edip sevmiş ve saymıştır. samimiyetine inandığı bu kişiliğin söylediklerinin kendi yararına olduğunun inancından asla şüphe etmemiştir.

Hacı Alaattin Esin 1929 yılında Patnosta dünyaya gelmiştir. Patnos'taki köklü dört-beş aileden biri olan ve Mala Hacîyê Fermanî diye bilinen Gıştê, Muhyeddin, Mihê ve Sertif kadeşlerden Mihê'nin on çocuğundan 2.sidir. Abisi Nusret'in asker dönüşünden hemen sonra vefat etmesinin getirdiği mecburiyet sonucu, ailesinin tüm sorumluluğunu üstlenmiştir. Bu sorumluluk bilinci, zamanla gelişerek toplumun sorunları ile savaşan bir kişilik olma sorumluluğuna dönüşmüştür.

Hacı Alaattin Esin'i öne çıkaran olgulardan biri de, Aile içi miras kavgalarının yarattığı travmalara adil ve kalıcı çözümler üretmesidir. Bu çözümlerin kalıcı olması: Benzer kavgaların uyuşma ile sonuçlanmasına da emsal teşkil etmiştir.

Kanaat önderleri toplumun diğer bireylerinden farklıdırlar. Onları herkesten bir adım öne çıkaran; İmkansız başarıma iradeleridir.

İslam'ın miras hukukunda olması gereken kadın payını hassasiyetle önemseyen Hacı Alaattin Esin: O zamana kadar dikkat edilmeyen bu durumun adil bir şekilde paylaşılmasının da önünü açmıştır. Bu konuda özellikle kadınların baba mirasından faydalanmasının toplumsal karşılığı dualarla olmuştur.

Defalarca Hac vazifesini yerine yetirmesine rağmen kutsal Topraklarda bulunduğu manevi haz: Onu yine peygamberin yaşadığı coğrafyaya çekmiş, 2000 yılın hacı son hacı olmuştur. Hac dönüşü Tutak ilçesinde geçirdiği trafik kazasında yaralanmış ve tüm çabalara rağmen kurtarılamamıştır.

Cenazesi şanına layık bir şekilde defnedilmiş olup; Yası tüm Patnos'un yası kabul edilip, haftalarca sürmüştür. Toplumsal uzlaş ve barışmalar gündeme her geldiğinde yokluğu hala derinden hissedilmektedir.

Başarılı bir barıştırmanın ardından çekilen anı fotoğrafı

Tüpçü çıraklığından Taşdelen Şirketler Grubuna yükselişin öyküsü

Yusuf TAŞDELEN

Patnos'tan ne zaman ayrıldınız?

Yıl 1987 idi. Patnos'un Karabulak köyünden İzmir'e taşındığımızda 15 yaşındaydım. Akranlarım okul sonrası parklarda bahçelerde gezinirken ben çalışmak zorundaydım. Bazen akranlarımın yaşamlarına imrenirdim ama içimde ukde kalan keşkeleri hep bir kenara itip sorumluluğumun bilinci ile çalışmaya devam ederdim.

Çalışma dedim de; Öyle bol kazancı olan bir işte değildi çalıştığım. Bir tüp bayiinde karın tokluğuna çalıştım desem, yeridir. Karın tokluğuna diyorum... Zira, günlüğüm ile öğle yemeği yemeğe kalsam yetmezdi. O kadar yani. Bu yüzden harçlığımı artırmak için gün boyunca simit yer; harçlığımın bana yetmesi için tasarruf yapmaya çalışırdım.

Patronunuz nasıl biriydi?

Dindar görünmekle vicdan sahibi olmanın aynı kapıya çıkmadığını daha o günlerde öğrendim. Patronum olan Hacı;Öğle yemeğine dahi yetmeyen bir günlükle beni çalıştırıyor,çocuk bedenimle 4,5. Hatta daha yüksek katlara çıkardığım tüplerden dolayı yorulmasını umursamadığı gibi şöyle adamakıllı gönlümü alıp,taktir etmezdi.Bu hiç unutmadığım ve kaybolan çocukluğumu başkası yaşamasın diye birlikte çalıştığım insanlara kendimmiş gibi davranmanın nedeni budur. Bu çileli ilk çalışma yıllarım,6 ay sürmesine rağmen hiç unutmadım. Şimdi bile hatırladığımda hüzünlenir ama yaşadıklarımın çıkardığım derslerden dolayı düşünürüm.

Neden alçı dekorasyon?

Dedim ya tüpçülük hikayem 6 ay sürdü. Daha sonra inşaat işine karar verdim.Alçı-dekorasyon maceram önce çıraklık,sonra kalfalık,daha sonra da ustalık dönemlerinden geçti. Bu dönemler tüpçülük günlerimden biraz daha iyiydi. Çok yorucuydu. İnşaat dünyasında en önemli kesit, ince işçiliktir. İnce işçiliğin de en çok dikkat çekici kesiti Alçı-Dekorasyon dur. Bu: Sektörde albenisi olduğu kadar,satışta da kolaylık sağlamaktadır.

Alçı dekorasyon işini 1992 yılına kadar işçilikle sürdürdüm. Sonra da vatani görevimi yapmak üzere,askere gittim.

Ben Patnosluyum. Doğduğum köy Gönlüaçık köyü. Ya da eski adı ile Qerebulax. Süphandağı'nın hemen dibindedir köyümüz. Öyle ki: Esen rüzgarla birlikte Siyabend'in Xecê'ye fısıldadığı sevdayı duyabilirsiniz gönül kapınızı aralarsanız. O kadar yani

Askerlik dönüşüm 1993 yılının ortaları idi. Ağabeyim Yakup ve kardeşim Musa ile kendi işimizi kurmaya karar verdiğimizde tek amacım emeğimizin bir başkası tarafından sömürülmesinin önüne geçmekti. Bu nedenle kendimiz çalışacak kendimiz kazanacaktık. Bu aşkla Alsancak'ta "Özgür Alçı" adı ile ilk işimizi kurduk. Üç yıl sonra 1996 da işimizi daha da büyüterek "Taşdelen Dekorasyon" adında Ağabeyim Yakup ve Kardeşim Musa ile beraber bir Limitet şirket oluşturduk. Şirketimiz önemli projelere imza atarak sektörde kendinden söz etmeye başladı.

Peki,Taşdelen Grup AŞ.ye nasıl ulaştınız?

2009 yılında ağabeyim Yakup bizden ayrılarak kendi işini kurdu. Fakat durmak olmazdı. Daha çok çalışmak zorundaydık. Bazen gece yarısına kadar dinlenmeden çalıştığımız olurdu. 2016-2017 yılında Taşdelen Grup İnşaat Aş şirketler grubunu oluşturduk.Öyle ki bu sektörde neredeyse hizmet veren bütün firmaları arkamızda bırakarak en zirveye tırmandık. İmza attığımız devasa işlerden yüzümüzün akı ile çıkarak kendimizi ispat ettik.

Siyasete atılma fikri nasıl oldu?

Farklılık yaratmak amacı ile siyasete atıldım.Seçilmek ve Meclise gitmek için değerlerimden vazgeçmeyi asla doğru bulmadım. Bir vekilin en büyük görevi: Kendisini seçenlerin isteklerine cevap vermek olmalıdır. Çünkü Halk vekilinden kendisi gibi davranmasını bekler. Halkın menfaatine uygun olan yasaları çıkarmak halkı rahatlatmak bir vekilin asli görevi olmalıdır. Bu bir anlamda kendine güvenmek ve halka inanmaktır.

Halka daha yakın ve rahat olabilmek için bağımsız aday oldum. Halk arasında başka, mecliste başka bir karakteri oynamak benim mizacım olamazdı.

Peki,Partilerle temasınız oldu mu?

Oldu.Çeşitli partilerle temasım oldu. şartların olgunlaşmasını bekledim

Değerlendirecek misiniz?

Düşüncelerim doğrultusunda değerlendirebilirim.Yalnız bu parti

hem benim hem yakın çevrem hemde halka yakın bir parti olmalı. Yalnız,halka hizmet etmek,içinde yaşadığım Kentin tüm sorunlarını bire,bir yaşamış bir insan olarak bildiğim çözümleri gündeme getirme arayışım hiç bitmeyecek

Son olarak ne söylemek istersiniz?

Ben Patnosluyum. Doğduğum köy Gönülaçık köyü. Yada eski adı ile Qerebulax. Süphandağı'nın hemen dibindedir köyümüz. Öyle ki: Esen rüzgarla birlikte Siyabend'in Xecê'ye fısıldadığı sevdayı duyabilirsiniz gönül kapınızı aralarsanız. O kadar yani.

Ben bu masallarla büyüdüm. Bu masallarla şekillendi kişiliğim.Burada eğer bir başarı söz konusuysa, bu konuda en büyük pay aileme aittir.

Patnoslular Derneğinin çalışmalarını yakından takip ediyor,Patnos ile kurduğu gönül köprüsünden dolayı gurur duyuyor,başarılarınızın devamını diliyorum.Yolunuz açık olsun.

Teşekkür ediyorum.

PATNOS'TA DÜĞÜN GELENEĞİ

Evlenmeler genelde görücü usulüne dayanır. Genellikle ailelerin tanışıp anlaşma esasına dayanan evlilikler, Hatırı sayılır kişilerin de aracılığı ile kız istemekle başlar. Başlık parası verilir. Başık parası genellikle "xatır" (bağış) larla ilk belirlenenin yarısına kadar iner. Kız babası verdim manasında "Xwedé bı xérke" sözünün ardından, baş bağlama denilen söz kesilir. "Artık bizim amusumuzdur" manasında istenen kızın başına eşarp bağlanır. En geç bir ay içerisinde gelin görmeye gidilir. "Sertédan" denilen görme olayına genelde yakın akrabalar iştirak eder. Ardından şirneyi (şerbet) tertip edilir. Şirneyiye tanıdıklar davet edilir. bu davet genelde kız evinde tertiplenir. Şirneyide takı takılır. Son evrede de düğün "siyarkırın" (Gelin bindirme) yapılır.

ROVİ GELENEĞİ

Eski yaygınlığını kaybetmekle beraber halen bazı köylerde devam etmekte olan bir haberci gönderme geleneğidir. Oğlan evi, kızı almaya gitmeden önce, bir sonraki gün gelin getirmeye gideceklerin sayısını bildirmek ve kız tarafının isteklerini öğrenmek için haberci bir kişi gönderir.

Kız evinin dışında bulunan akrabaları bu şahsı gördüklerinde başına gelmeyenı bırakmazlar. Habercin (Rovî) kurtuluşu oğlan tarafının yardımı yetişmesiyle olur. Siyarkırın gecesi hem damat evinde hem de gelin evinde ayrı, ayrı kına geceleri düzenlenir. Gelin kınasının damat evinden gitmesi adettendir. Kına geceleri ayrı bir önem ve özellik göstermektedir. Evlenecek olan kızın; ailesi, yakınları ve arkadaşları ile kadın kadına geçireceği bu son gece asıl düğün günü olarak da bilinen gelin alma gününden bir gün önceye rastlamaktadır.

KINA GECESİ (HINE)

Kına gecesine: "Hine", "Hına buké", "Şeva Hiné", gibi çeşitli adlar verilmektedir. Geleneksel olarak kınanın birbirini tanımadan görücü usulüevlenen eşleri birbirine sevgili yapmak amacı ile yakıldığı söylenmektedir.

Kına aynı zamanda koruyucu özelliği ile karşımıza çıkmaktadır. Gelin ve davetlilerin ellerine yakılarak, evliliğin bir anlamda kutlanıp kutsanması sağlanmaktadır. Kına gecelerinde uygulanan adet ve uygulamalar esasta bir olmakla beraber, ayrıntılarda birtakım farklılıklar gösterir.

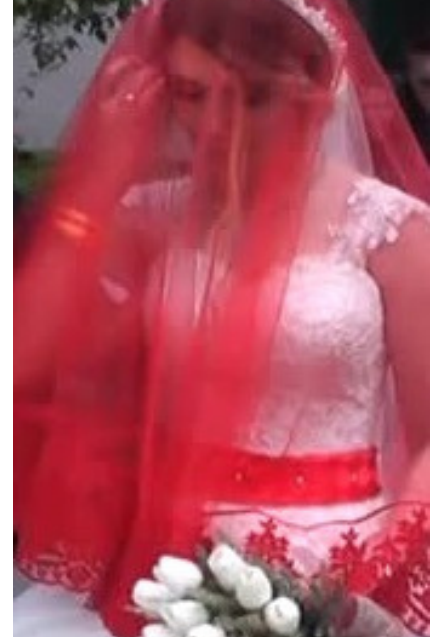
Gelinin kinasını yine başı bütün bir kadın ile bir genç kız yakar. Bu arada kız elini açmaz. Kaynana gelinin elinin ortasına altın veya para koyar. Kına yakılırken gelin ve akrabaları hem türkü söyler, hem de ağlar. Gelin ağlamazsa "Hevesliymiş." denilir.

Gelin koca evine ilk adımını atarken ayağının altında bardakkırdırılır. Eşik geçme (şemik avîtin) denilen bu olayda kırılan çam ile baba evi ile bağlar kırılmıştır.

Bundan "Gelin artık yeni evinin bir parçasıdır." anlamı çıkarılmaktadır.

Gelin indikten sonra damat, damdan gelinin kafasına dilimlenmiş elma atar. Ayrıca bir tepsiye konulmuş kuru meyve serper. Bereketli ve kısmetli olsun diye kuru yemişe para da katılır.

Düğün gece tertiplenir. Damat tıraşı açık alanda yapılır. Sağdıçların acayip şekilde cezalandırıldığı eğlenceler gece yarısına kadar devam eder.

Bu arada sağdıçlar damadı bir an olsun yalnız bırakmazlar. Damadın kaçırılmaması için sırayla nöbetleşerek tedbir alırlar. Buna rağmen damat kaçırılmışsa büyük bedeller ödenerek geri alınır. Düğünlerde mertliği, yiğitliği yansıtan; ayrıca coğrafi yapıya uyum (sertlik, yüreklilik) oyunları oynanır. Koçeri: Bu oyunlardandır. Koçerinin dışında sé pé, Aşırm ve granî de oynanır.

van kahvaltı sarayı

Van Kahvaltı sarayı-cafe Sadık İleri Bulvarı (Kafeler Caddesi.)
TORBALI

Kahvaltı için Van'a gitmenize gerek yok

Faruk KURUŞ

0232 856 15 55

Çok eski bir gelenek **KURTBOĞAN FESTİVALİ**

Patnos'ta yaklaşık 200 yıl mazisi olan ve 1970'li yıllarda bile sürdürülen bir festivaldir. Ne yazık ki unutulmaya yüz tutmuş ve kütür yaşamımızın en önemli değerlerinden biri olan bu festival günümüzde tekrar yaşama geçmesi neredeyse imkansızdır. Çünkü: Ne eskisi kadar kar yağar, ne de sürülerle koyun beslenmiyor artık.

Genç neslin hemen, hemen hiç bilmediği; Orta yaşında hayal meyal hatırladığı bu eski Patnos geleneğinin ana teması hayvancılık üzerinedir. Hayvancılığa dayalı Patnos ekonomisinin sermayesi hayvandır. Özellikle koyun üreticiliğine dayanan bu yaşam tarzının en büyük düşmanı kurtlardır. Kurtların yaz kış demeden koyunlara saldırıp, büyük zararlara sebep olması beraberinde kurtçul (Gurék) köpeklerin yetiştirilmesi mecburiyetini doğurmuştur.

Kurt festivalinin en büyük özelliği, en iyi kurtboğan köpeği yetiştirenin birinci seçilmesi ve verilen ödüdür. Bu ödül genellikle en iyi koçtan oluşur.

Canlı yakalanan kurt, şehir meydanında uzun bir iple bir ağaca bağlanır. Koyun sahipleri kurt boğan köpeklerini süsleyerek meydana getirir. Köpekler sıra ile kur ile boğuşur. Boğuşmadan kaçan köpeklerin sayısı oldukça fazla olduğundan; Kaçmayıp en iyi boğuşan köpek Jüri tarafından birinci ilan edilir. Köpeğin sahibi ödüllendirilir

FESTİVAL NASIL YAPILIRDI

Bilindiği üzere kurtların ön ayakları arka ayaklarına göre daha kısadır. Diz boyunu da aşmış olan kar üzerinde koşmaları oldukça zordur. İyi bir atın önünde uzun süreli kaçabilmesi hemen hemen imkansızdır. İyi bir at, iyi bir süvari aynı zamanda iyi bir kurt avcısıdır. Bu arada Patnos'un En iyi kurt avcısı Rifo'dur (Rifat Şahin)

Kurt avcıları gruplar halinde avlanırlar. Bir grup kurt sürerken diğer grup ise önünü keser. Koşarken yorgun düşen kurdun alnına indirilen sert bir sopa darbesi kurdun bir anlık bayılmasına sebep olur. O an, attan hızla inen avcı; elindeki özel sopayı, ısırmasını engellemek için kurdun ağzına sıkıştırıp, ucundaki özel hazırlanmış ipi ise kurdun boynuna dolar. Kurdu atın terkisine alıp köye (Patnos'a) dönerler. Bu dönüşler oldukça ihtişamlı olur.

Kurtboğan festivalinin en büyük özelliği, en iyi kurtboğan köpeği yetiştirenin birinci seçilmesi ve verilen ödüdür. Bu ödül genellikle en iyi koçtan oluşur.

SON MODEL ARAÇ FİLOSU İLE

VE-TA RENT A CAR

**Havaalanı transfer hizmetleri,şoförlü şoförsüz 9+1 8+1
7+1 viyaypi gurubumuz,orta sekman lüks araçlarımızla
7/24 hizmet**

0532 643 48 04

**ADRESANADOLU CD. 1329 H AKDENİZ REZİDANSI ÖNÜ
MEKTEBİM KOLEJİNİN YANI BALATCIK ÇIĞLI/İZMİR**

Patnos'ta söylenen bazı deyimler ve Atasözleri

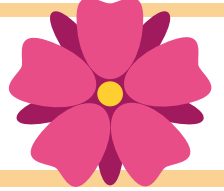
Bira rébe, bira dur be.
Bira Bûhrbe, bira kur be.
Bira qizbe, bira pir be

Yol olsun da uzak olsun.
 Akıntı olsun da ,derin olsun.
 Kız olsun varsın yaşlı olsun.

Xwalî seré wî méré be, kû jina wî mir; Baltuza wî tune be.
 Karısı öldüğünde baldızı olmayana yazıklar olsun

Beré gûl bu. Barané lé da şil bu.
 Eskiden gül dü. Yağmur vurunca ıslandı.

Xema qûlinge kû Murad rabuye

Murat'ın (Murat nehri) coşması, turnanın çok ta umurundaydı.

Kerén sist, tirén şidyayî dikin.
 Gevşek eşekler, sıkı yellenirler

Mîr jî dimre, Evdalé pîr jî.
 Bey de ölür, yaşlı abdal da

Çıqas jî dizîka were kel, yé eşkere bizé

Her ne kadar kaçamak sevişse de ,açıkta doğuracak.
 (Gizli kapaklı işlerin zamanla ortaya çıkacağını anlatan bir deyimdir.)

Navé gur derketîye, lé rovîye ê diné xirabkirye.
 Kurdun adı çıkmış, yalnız dünyayı yıkan tilkidir.

Xwedé berxé nér daye, ji kéré ra.
 Allah erkek kuzuyu bıçak için yarattı.

Dema néçir a min té. guyê teji ya min té.
 Tam avlanacağım anda, tazımın tuvaleti tutar.

Aş berdaye, peyê çeçeqê ketye

Değirmeni bıkmış, çarkına yanıyor..

Pars: Bi şermê nabe.

Utanan, dilencilik yapamaz

Malê axê diçe, Canê xulam diçe.
 Ağanın malı, marabanın canı çıkıyor

Aqlê sivik, barê girane.

Hafif akıl, ağır yüküdür

Patnos'ta söylenen bazı beddualar

Emré te, emré gulka bûharé be.

Ömrün çirişin ömrü kadar olsun

Tu pirtî pirtî bî.

Parça parça olasın.

Duman ji kûleka we da hilpaz nebe.

Bacanızdan duman tütmesin.

Kilîta reş li deryé weda be

Kapınıza kara kilit asılsın.

Purt bi te va héşîn nebe.

Bedeninde tüy bitmesin.

Kezaba te, reşbe.

Ciğerin kararsın.

Ziké te,qet tér nebe.

Karnın hiç doymasın

Tûré parsé jî desté te nekeve.

Dilenmek için torba dahi bulamayasın.

Çûyîna te hebe. Hatina te tûnebe

Gidişin olsunda,gelişin olmasın.

Xwedê te nehêle

Allah yaşatmasın seni

AN-KA
EV • OFİS • ARŞİV TAŞIYAT & DEPOLAMA
0232.276 76 95
039.377 61 89
www.izmirnakliyat.org

Anıl Kaya

0539 456 73 62

Patnos Yemekleri

Xaşil

Xaşil, cıvık hamurun yağda içinde topak kalmayacak kadar kısık ateşte karıştırılması ile yapılan bir unlu yemektir. Özelliği: ateşten aldıktan sonra da en az 5-10 dakika karıştırılmalıdır. Sonra ortasına kaşıkla bir kuyu açılıp tere yağı kendi kendine eriyecek şekilde bırakılır.

Xaşil ekmeksiz ve kaşıkla yenir.

Kuşbaşı lahana sarması

Patnos'un etli lahana dolmasını diğerlerinden farklı kılan; içine kıyma yerine ufak, ufak doğranmış kuşbaşı etin, harca karıştırılıp sarılmasıdır. Lahana yaprağının turşu lahanadan olması ise olmazsa olmazdır.

İsteğe göre yoğurt, ya da ekşi kaysı kavurması eşliğinde servis edilir.

Gırar

Gırar (Ayrar aşısı) Doğu Anadolu'ya has bir çorbadır. Patnos'ta yapılan gırar; Mevsimlere göre malzeme farklılıkları içerir. Asıl malzemesi olan den (Dövülmüş Buğday) nohut ve ayranın yanı sıra, ilkbaharda taze yarpuz (pung, kabak çiçeği ve ufak, ufak doğranmış dolmalık kabağın gür ateşte sürekli karıştırılarak pişirilmesiyle yapılır. İsteğe göre kekik te serpilerek servis edilir.

Avsira Toraqê (Çökelek aşısı)

Otlı çökelek (Torak), tereyağında soğan, sarımsak ve az miktarda salça ile iyice kavrulur. Üzerine önceden kaynatılmış sıcak su dökülüp beş dakika kadar ateşte karıştırılarak pişirilmesi ile yapılır.. Hızlı ve kolay yapılan bir çorbadır.

Arxavk

Tere yağı ile unun kavurulması sonucunda ortaya çıkan bir yemektir. Genellikle çörek (KADE) yapımında iç malzemesi olarak ta kullanılır. En büyük özelliği damağa yapıştığında yakmasıdır.

Duruma göre üzerine ceviz, çedene (kırkırk) ya da fındık kırıkları serpilerek servis edilir.

BİRLİKTE DÜŞÜNMEKTEN KORKMAYALIM

İnsanlar ilk çağlardan bu yana hep bir şeylerden korkmuşlardır. Bir dönem gök gürültüsünden, bir dönem denizden, bazen de kendi elleriyle ağaçtan yaptıkları bir totemden korkmuşlardır. Bu korkuların nedenlerini araştırdığımızda karşımıza hep bilgi eksikliği çıkıyor. Doğaldır ki şimşeğin, gök gürültüsünün, deniz dalgalarının ne olduğunu bilmeyen insanlar bu doğa olayları karşısında büyük korku duymuştur. Bu korkuları: Zamanla insanlar tanık oldukları olayların ne olduğunu anlayınca yavaş, yavaş ortadan kalktılar.

İnsanlar korkular nedeniyle birbirlerine gereksinim duyup birlikte yaşamaya başladıktan sonra, bu korkulara karşı koymasını yavaş yavaş öğrenmişlerdir. İlk insanlar da doğaya ve vahşi hayvanlara karşı koymak için birlik olmanın gerektiğini anlamışlardır. Böylece küçük küçük topluluklar halinde yaşayan insan, süreç içinde daha büyük oluşumlara imza atmıştır. Yavaş, yavaş kabilelerden günümüz modern toplumlarına geçen insanlar, bu süre içinde de bir takım zorluklarla karşı karşıya kalmışlardır.

Korku ya da korku yaratacak şeyler bu dönemlerde de insanın yakasını bırakmamıştır.

Kurmaya uğraştığı modern toplum karşısına çıkan engellerden çoğu zaman korkan insan, birlik olmanın verdiği güçle bu zorlukların da üstesinden gelmeyi başarmıştır.

Doğaldır ki günümüz insanların da çağın gereklerine göre bir takım korkuları olmaktadır. Bu korkuları günümüzde daha çok kişisel korkular şeklinde tezahür etmektedir. İnsanın kendi kişisel korkularından sıyrılması kendi elindedir.

Bir de yine günümüz toplumunda insanların çıkarlarını korumak doğrultusunda bir takım sıkıntıları vardır. Bu güçsüzlüğü gidermek için çaba gösteren insan, karşısında bazı yapıları bulmuştur. Bu güçler karşısında korkuya kapılan insan, bu korku nedeniyle amaçlarına ulaşmakta zorluk çekmektedir.

İnsanları bu zorluklar karşısında geri çekilmek yoluna başvurduğunda yaşamını kendisi için çekilmez hale getirecektir. Yaşamını daha güzel ve çekilir kılmak isteyen insan birlik olmanın önemini kavramak zorundadır.

Günümüzün modern insanı bu birlikteliğin önemini kavramış görünmektedir. Bunun göstergesi olarak göç ettiğimiz şehrimizin, kasabamızın veya beldemizin ürkütücü bu büyük devasa

kentlerinde eğer yaşıyorsak, kendi haklarımızı ve kültürel yapımızı korumak, yaşatmak için demokrasinin yerleşmiş olduğu toplumlarda örgütsel oluşumlarda bulunmalıyız.

Kendi bölgemizin özlemini çektiğimiz tüm unsurlarını günümüzde olduğu gibi S.T.K'ları oluşturmak hemşeri dernekleri kurmak, geçmişimizi yaşatmak her açıdan bugün var etmeli ve geleceğe taşınmalıyız.

Bu çatılar altında bireysel olarak yaşadığımız sorunlarımızı, endişelerimizi, bireysel korkularımızı oluşturduğumuz S.T.K 'larla yenmektir. Bu açıdan da baktığımızda kurmuş olduğumuz derneğimizin çatısı altında birlikte olup istek ve sorunlarımızı çözümlenmesi için bir araya gelmek derneğimize sahip çıkmak, hepimizin boynunun borcudur.

Yaşatmak dileğiyle.

Kamuran KEPTİĞ..

Patnos'a Yazılmış şiir **SEN VE ORASI** Seyfettin Esin

Gecenin sarhoş yalnızlığı örterdi
Karanlığında baykuşların öttüğü doğduğum kentin
Mum alevinde umutları vardı
Elektrikten habersiz insanların orada.
En büyük korkuları
Toprak damın akmasına sebep olacak yağmur
bulutlarıydı.
Ölüme bakar gibi bakardı insanlar bulutlara.
O kapkara korku öyle büyürdü ki;
Sonunda
Kabus olur yansır sivasız taş duvarlara.

Her zaman kötü şeyler olacak değildi ya
Telaş:
Bazen sevinçle yer değiştirdi orada.
Mesela, Kokmuş çökeleğe inat
Ekmeğine reçel de sürülürdü çocukların.
Kaç kuruş olduğuna bakılmaksızın
Neşeye neşe katardı
Ardı ardına patlatılan sesleri balonların.

Orada
Bir yanda çatlamış meme uçlarıyla çocuk emziren
kadınlar
Diğer yandan "Nasıl beslerim?" kaygısına düşmeden
Yeniden hamile kalırlardı.
Hamile kalmamak günahı.
Şeyhimiz öyle buyurmuştu.
İtaat etmek şarttı.
Sitem hiç edilmezdi.
Sitem de kabahatti.

Kış sert geçerdi oraların.
Dağlarında sürü ile acıkmış kurtlar
Kar üstünde ayağında lekan,
Dağdan şehre inmeye çalışan adamlarla beraber
gezerlerdi.
Kimsenin dünyadan haberi yoktu.
Kendilerine bu hayatı reva görenlere hep boyun
eğerlerdi.
Kimse neden diye sormazdı.
"Neden?" günah sayılırdı.
Yazın güneşin,
Kışın ayazın şekillendirdiği insanlar
Sefaletin en acımasızına bile
Şükrederlerdi.

Bazen ecel:
Sırtımızda un çuvalı taşırken yolun en dar
dönemecinde beklerdi.
Birden,
Keskin bir kurşun sesi mızrak gibi karanlığı delerdi.
O sesle bir intikam alındığını herkes bilirdi.
Töre böyleydi.
Çünkü
Hacı Mahmut'un oğlu Nizamettin'in kanı hala
yerdeydi..
Ak sakallı büyükler kazanlara su koydururken
Bir yandan da iki kişiyi
Tez olsun diye mezarlığa gönderirdi.
Kimin öldüğü bilinmezdi.
Her kes töre yerine geldi der,
Kalınca sarılmış Muş tütününden "Oh" çekip
Derince bir nefes çekerlerdi.
Kimin öldüğü o kadar da önemli değildi.

Gecenin sarhoş yalnızlığı örterdi
Karanlığında baykuşların öttüğü doğduğum kentin.
Fanusu kırık gaz lambasının aydınlatığı gecelerde
Masallarda anlatılırdı çocuklara.
Mirze Mihemmed masallarıyla geceler,
Gışté dedemin tespihi gibi uzadıkça uzardı..
Çocuklar Rostemê zal ile sabaha uyanırdı.
Sabahlar, sevdıyla aydınlanırdı.
Anlamazdım.
Anlayamazdım bir türlü
Masallardaki sevdaları insanlarımin neden övdüğünü,
Ve neden sevdalandı diye birine,
Kız çocuklarını öldürdüğünü.

Masallar anlatılırdı uzun kış gecelerinde.
Ben Rostem olup uçururdum kellesini tüm Beko'ların.
Sen Zin olurdun.
Ama ben. Mem olmayı başaramazdım.
Sen Xecé olurdun Süphan'da
Aslı olurdun
Kaçırırdı baban benden,
Ben Kerem olup yollara düşerdim ardından.
Ayrılık üzerine yazılmıştı kaderimiz
Bilmezdim.
Hep ulaşamayacağım yerlerde beklerdin beni.
Uzatırdım ellerimi sana,
Yetişemezdim.

Geçmiş net olarak bilinmeyen bir ritüel

DEQ (Dövme)

Deq (dövme) görünümü ile sanatsal, taşıdıkları anlamlarla da önemli bir beden süsüdür. Kimi motiflerde Zerdüştlüğün izlerine rastlanan deqlerde değişik inançların motiflerine ulaşmak ta mümkün. Deqlerde işlenen dini motifler ve o inançlarla uyum içinde olduklarını gösterme gereği duymak; Büyük ihtimalle karşı çıkanlara bir cevap niteliğinde ortaya çıkmıştır.

Şimdilerde teknolojik araçlarla ve sadece gençlerin yaptırdığı deqi (dövme) Patnos'ta 60 yaş üzeri kadınların iki kaşının arasında, dudak kenarında ya da bileklerde rastlamak mümkün. Bu günün gençleri: dövme bir özgürlük sembolü, bir "Bedenim benimdir." çıkışının ifadesi olarak görüyorsa kim bilir artık 60'ını geçmiş ve şimdilerde babaanne ya da anane olan Patnoslu kimi kadınlar; O zamanlar yaptırdıkları dövmelerle acaba neyi hedefliyorlardı?

Belki de bu kadınlar, bir ömür boyu yaşayacakları yaşam serüvenlerini bu motiflerde sakladıkları anlamlarla yoğuruyorlardı daha o günlerde kendilerini baskılayacak anlayışlara inat. Belki de gizli bir özgürlük arayışı idi bedenlerine yaptıkları eziyetle daha güzel görünmek beklentisi. Belki de, nedenini bilemediğimiz bir direnişin adıydı bu hijyen olmayan şartlarda çizilmiş uçmaya hazır kanat ve yakmaya hazır güneş motifleri.

Patnos'ta Deq: Genellikle ilkbahar ve sonbaharda yapılan bir ritüel olarak göze çarpmaktadır. İlkbaharda çıkan ilk otların yeşilinin havanda dövülmesi, daha önceleri çiranın, sonraları gaz

Belki de, nedenini bilemediğimiz bir direnişin adıydı bu hijyen olmayan şartlarda çizilmiş uçmaya hazır kanat ve yakmaya hazır güneş motifleri.

lambasının camında birikmiş is ile kız çocuğu doğurmuş bir annenin sütünün karışımı ile yapılan bir tür kına ile yapılırdı. Deq kinasının kız çocuğunu emziren kadının sütü ile yoğrulmasının sebebi olsa, olsa erkek varlığının dövmede dahi egemen olmamasının bir beklentisinin sonucu olabilir. Çünkü deq, güzel görünmek maksadıyla yapılsa da aynı zamanda erkeklere karşı kendini ispat etmenin bir ifadesidir

Kimine göre cin. Kimine göre değil. Kimi inanıyor, kimi değil. Ama bir gerçek var ki, o da Meyrama'nın varlığına inanan insanların sayısının oldukça fazla olmasıdır.

Günlük hayatta karşımıza çıkan bazı talihsizliklerin sebebinin bu olağanüstü güçlere dayatılması ve çaresizlik içinde kabullenişin altında yatan gerçek de, bu tür doğaüstü olayların varlığına inanma sonucunda oluşmaktadır.

Patnos'ta Elk,ya da Meyrema denilen yaratığın hikayesi şöyle bilinir. Doğum yapan kadınlara musallat olan Elk (Meryama) doğum esnasında kadının iç organlarını yiyerek beslendiğinden Kadın ölür. Oysa kadın: Doğum yaparken kan kaybından ölmüştür. Ölen kadının ölüm sebebinin iç organlarının Elk yada Meyrema denilen yaratık tarafından çalınarak yenmesine bağlanır. Doğumda ölen kadın için: "Elké hindiré Jinké xwariye" derlerdi. Yani "Elk,kadının iç organlarını yemiş." derlerdi. Peki Elk yada Meyrema nedir?

Patnos'ta yaygın olan bu inanışa göre Elk yada Meyrema orta yaşlı, kocaman burunlu ve burnunun üstünde iri bir beni olan, dolaşık kıvrıkcık ve uzun saçları vardır. Şekilsiz vücut yapısı ve biçimsiz kalçaları Elk karanlık, izbe ve kasvetli yerleri tercih eder. Elk'n (Meyrama) memeleri o kadar büyük ve sarkık ki sağ memesini sol omzundan,sol memesini de sağ omzundan arkaya doğru atınca memeler kalçalarına kadar sarkarmış. İnanişaya göre Bu yaratık yeni doğum yapacak kadınlara

musallat olur ve doğumlarını zorlaştırmış. Doğum bittikten sonra da,kadınınbütün iç organlarını alarak kadının ölmesine neden olurmuş.

Elk yada meyrema dediğimiz yaratık,gece karanlığında ahırda ata binmeyi ve ata binerken de saçlarını örmeyi çok sevmiş. Öyle ki,hayvan gece ahırda tepinmeye başlayınca,kimse cesaret edip de bakmaya gidemezmiş. Sabahleyin ahıra gidenler ise atı kan ter içinde bulurlarmış.

Bir inanışa göre biri Meyrama'ya Şijûn (Çuvaldız) batırılırsa kaybolmaz. O kişinin esiri olurmuş. Başka bir inanışla da önceden atın sırtına katran sürülmüş. Meyrema gelip ata bindiğinde yapışıp kalmış ve bir daha da kalkamazmış. Ertesi gün kaç kişi ahıra girilerek esir alınmış. Sonrada onu yakalayanlar serbest bırakmadıysa Meyrema, onlara tam altı yıl boyunca hizmetkarlık edermiş. Eğer Elk'i altı yıl sonunda da serbest bırakmazlarsa o evde ömür boyu bolluk ve bereket eksik olmadığı gibi; O eve bir daha cin,veya başka bir yaratık asla uğramazmış.

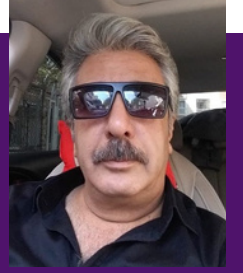
Aktif Patnos Dernekleri

**İSTANBUL PATNOS KÜLTÜR,
SOSYAL DAYANIŞMA VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ**

BAŞKAN: BURHAN ÖNAÇ

Mehterçeşme Mah. 1869 sokak no 2 Dükkan 2 Esenyurt/istanbul

**İSTANBUL PATNOS KÜLTÜRSOSYAL DAYANIMA DERNEĞİ
VE TÜRKİYE ÇARBAVİ AŞİRETİ DERNEĞİ**

BAŞKAN: ZEKİ KEŞAN

Necip Fazıl Kısakürek Mah.Gazi Cad. No:76/A
Kıraç/Esenyurt/iSTANBUL

**AĞRI-PATNOS VE KÖYLERİ
SOSYAL YARDIMLAŞMA DAYANIŞMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ**

BAŞKAN: ZEYDİN BOZKUŞ

Suvari Mahallesi 20. Cadde No: 47 Etimesgut / Ankara

**BURSA PATNOSLULAR
SOSYAL DAYANIŞMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ**

BAŞKAN: AYDIN ESİN

Bursa

**ANTALYA PATNOS EĞİTİM, YARDIMLAŞMA
VE DAYANIŞMA DERNEĞİ**

BAŞKAN: HADİ TATLI

Kızılsaray Mah. 61. Sok. Dışkapı No 3 Ayakkabıcılar Çarşısı.
İçkapı No: 113 Muratpaşa/ANTALYA

**İZMİR PATNOSLULAR SOSYAL DAYANIŞMA
YARDIMLAŞMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ**

BAŞKAN: CEMAL BIÇAK

Yıldız Mah.200/12 Sok,No:28/A Buca, İzmir

Erbane

(DEF)

Erbane, binlerce yıldır Mezopotamya ve İran coğrafyasında kullanılan vurmali bir çalgımızdır. Süryani, Arap, Kürt, Ermeni ve Farisi kültürlerinde mevcuttur. Bu saza Araplar ve Farislar “def” derken, Kürtler ise “erbane“, “arbane” ya da “arbani” gibi isimler vermektedirler.

Gövdesi eğilmiş bir ağaçtan oluşturulan kasnakten müteşekkildir. Bu kasnak için genellikle gürgen ve ıhlamur ağacı kullanılır. Kasnağın içerisine 33 adet kanca takılır ve bu kancaların her birine iç içe geçmiş

Erbane, Mezopotamya’da faal olan tarikatların zikir ibadetleri esnasında yaygın olarak kullanılmaktadır. Müritler erbaneler eşliğinde söylenen ilahilerle zikir yaparken farklı bir aleme doğru yola çıkmaktadır. Ruhun bedenden ayrılarak farklı bir aleme doğru başladığı yolculukta Erbanenin uçlarına takılmış 99 halkanın çarpışmasından çıkan seslerin rolü elbette küçümsenemez.

Elektronik aletlerin daha yaygınlaşmadığı dönemlerde

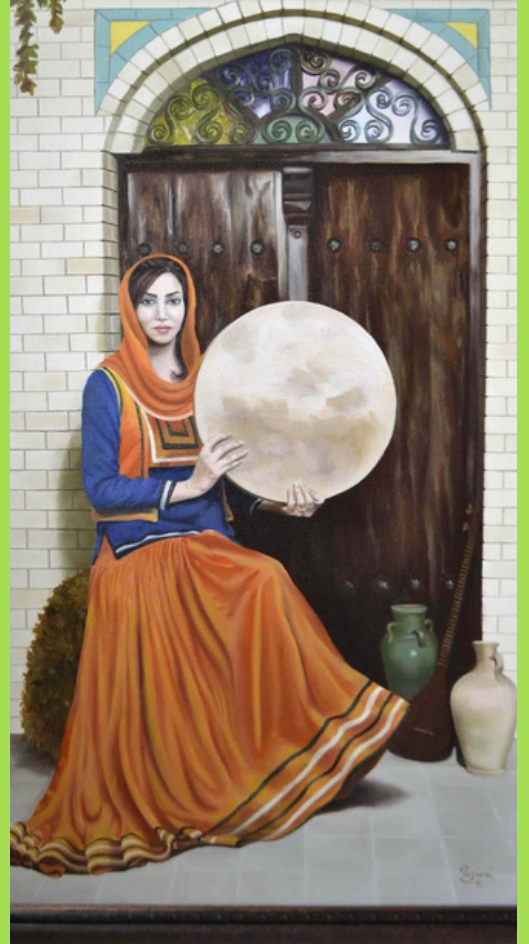

üçer adet metal halka/zincir takılır. Bu zincir grubunda toplamda 99 metal halka bulunur. Tıpkı tespihlerde olduğu gibi Erbanenin 33 halkasına takılmış 99 adet halka sayısı elbette tesadüfi değildir.

okunan mevlitler arasında özellikle kadın meclislerinde Erbane eşliğinde ilahiler söylenirdi. Erkeklerden ziyade Erbane: Kadınların önemseydiği bir vurmali çalgıdır. Eski dervişlerin yerini, artık günümüzde modern dervişler almışlardır. Bu dervişlerden en popüler olanı ise Grup Tillo’dur.

Çalgı denince sadece Şamilê Mırtiv ve Uskano’nun çaldığı davul zurnayı bilen Patnoslular: Erbane ile genelde harman zamanları karşılaşırlardı.

Erbaneyi hiç bilmeyenler de, yine ilk defa harman dönemlerinde gezgin dervişlerin söylediği ilahi beyitler eşliğinde, tahta bir kasnağa oturtulmuş ince oğlak derisinin çıkardığı bu sihirli ritmik seslerle tanıştılar.

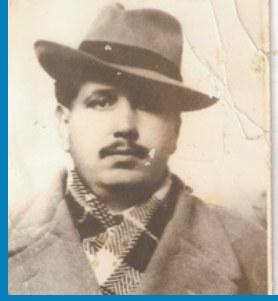
Patnosta görev yapmış Belediye Başkanları

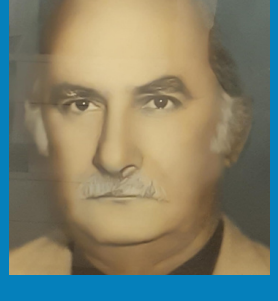
Salih Ataseven
1936-1939

Salih Erhan
1939-1944

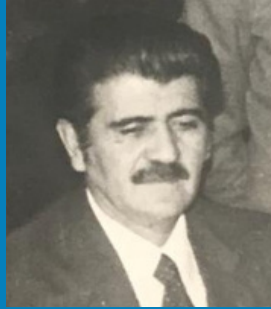
Ali Erhan
1944-1951

Kerem Şahin
1951-1973

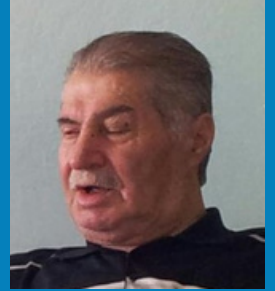
Zeki Çelik
1973-1977

Şakir Taşdemir
1977-1980

İhsan Çelik
1984 -1994
1999-2004

İhsan Hallaç
1994-1999

Abdulhalik Taşkın
2004-2009

Yusuf Yılmaz
2009-2014

Cem Afşin Akbay
2014-2019

Emrah Kılıç
2019-

İslam Ahlakı

Adatepe camii imam hatibi
Mehmet ASLAN

“Bir toplumda haksızlık,adaletsizlik,birbirine karşı düşmanlık, iki yüzlülük,kardeşinin ayağını kaydırmak, kul hakkı ve kibir artarsa o toplum Allah’ın rızasından uzaklaşır.”

H. Muhammed (SAS)

Öncelikle İzmir Patnoslular Derneğini bu güzel çalışmasından ötürü tebrik eder, hizmetlerinin devamını diler ve bu sayfada şahsıma da yer ayırdıkları için kendilerine sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Ticaret hayatından İslami çalışmalara siyasetten aile hayatına kadar her alanda insana verilen kıymetin azaldığı ve adeta bozuk para gibi insanların harcandığı bir zamanla imtihan oluyoruz. Kimsenin kimseye tahammülünün kalmadığı, bırakın hata yapanların affedilmesini, hata yapılmasına dahi izin verilmeden insanların üzerlerinin çizildiği garip bir dönemden geçiyoruz. Malda, makamda, lükste, konforda ve maddiyatta elitleşirken,ahlakta, kültürde, nezakette, merhamette ve insanlıkta büyük bir yozlaşma yaşıyoruz. Gırtlığına kadar mala, makama, mevkie ve paraya batmış insanların tüm bu şaşanın ve gösterişin içinde nasıl da içlerinde içten içe bir bedeviliği büyütüp beslediklerini esefle müşahade ediyoruz.

Ahlakımızdan,adaletimizden, kardeşliğimizden, merhametimizden ve değerlerimizden her türlü tavizi verdiğimiz ama itibarımızdan zerrece

taviz vermediğimiz bir zaman diliminde yaşıyoruz. Sadeliğin yerini gösterişin,mütevaziliğin yerini kibrin,nezaketin yerini kabalığın, samimiyetin yerini protokol kurallarının,kardeşliğin yerini menfaat ve çıkar hesaplarının aldığı bir dönemden geçiyoruz.

Bu asır ve özellikle medya; Enaniyeti şöhreti,riyakârlığı,makam sevgisini, kibri, israfı, lüksü, gayrı meşru lezzetleri ve özellikle bencilliği, asabiyeti ve ırkçılığı ön plana çıkarıyor. Kuran ve sünnet ise tüm bunların hepsini reddeder ve bu hastalıkları tedavi eder.

İslam’da hayat, ibadet ve ahlak aslında gayet sadedir. Küçük bir örnekle konuyu somutlaştıralım...

Enes (r.a.) anlatıyor:
Bir gün Resûlullah (s.a.v.) ile birlikte otururken “birazsonra size cennetliklerden olan bir adam çıkıp gelecek” dedi. Sonra baktık ensardan bir adam abdest almış, sakalından sular damlayarak, sol eline ayakkabılarını bağlamış bir şekilde geliyor. Ertesi gün Hz. Peygamber (s.a.v.) yine aynı şeyi söyledi, bir de baktık yine aynı adam çıkıp gelmiş. Üçüncü günde de Allah Resûlü aynı şeyi söyledi, sonra bir baktık yine aynı adam, yine aynı ilk haliyle yanımıza geldi! ...

Allah Resûlü kalkınca Abdullah bin Amr bin As o adamın ardına düştü ve kendisine “babamla biraz tartıştım. Eve girmeyeceğime dair üç kere yemin ettim. Eğer izin verirsen bu üç geceyi senin yanında geçirebilir miyim?” dedi. Adam “evet, olur” dedi. Abdullah üç gece boyunca adamın her hareketini inceden inceye süzüyordu. İlginç bir şekilde adamın geceleyin ibadete kalkmadığını görüyordu. Şu var ki adam, geceleyin uyanıp da sağından soluna dönerken Allah’ı zikrediyor, tekbir getiriyordu. Sonra sabah namazı vakti olunca da namaza kalkıyordu.

Abdullah şöyle demiştir: “Bu üç gün boyunca adamda olağanüstü hiçbir şey göremedim. Şu var ki adam hayırlı sözden başka bir şey konuşmuyordu. Nihâyet üç gün doldu ve ben adamın amelini gözümde küçümsemeye başladım.

Sonunda dayanamayıp adama şöyle dedim: Ey Allah’ın kulu! Babamla aramda hiçbir tartışma geçmemişti. Ancak ben Allah Resûlü’nün üç kere “birazdan yanınıza cennetliklerden bir adam gelecek” dediğini duydum. Üç defasında da bu sözden sonra sen çıkıp geldin. Ben senin yanına yerleşip ne yapıp ettiğini görmek ve sana uymak istedim. Ama senin çok fazla amel yaptığını görmedim.

Seni Allah Resûl'ünün söylediği dereceye ulaştıran şey nedir?" diye sordum. Adam şöyle cevap verdi: "Senin gördüğünden başka özel bir amelim yok."

Abdullah arkasını dönüp giderken adam onu çağırırdı ve şöyle dedi:

"Evet, senin gördüğünden başka bir amelim yok. Şu var ki ben gönlümde Müslümanlara karşı asla bir kötülük bulundurmam. Allah bir kimseye bir hayır verdiğinde asla buna karşı kıskançlık duymam" dedi.

Bunun üzerine Abdullah "işte şimdi oldu! Seni o üstün dereceye ulaştıran şey tam da bu. İşte bizim yapamadığımız şey bu!" dedi. (Ahmed bin Hanbel, Müsned, 12697 no'lu hadis)

Bu hadis aslında bize "iyi adam kimdir", "cennetlik bir kimsenin özellikleri nelerdir?" diye sorulsa bunun için oturup bir kitap yazacağımız, üzerine saatlerce konuşacağımız, bir sürü özelliği sıralayacağımız bir meseleyi üç –beş cümle ile özetlemiş. Oysa yukarıdaki adını bile bilmediğimiz ama Resûlullah (s.a.v.)'ın "cennetlik" olarak nitelediği zata bakar mısınız? Ne kadar sade, basit ve sıradan. Ama cennetlik!

O'nu cennetlik yapan özellikler neler? Birincisi farz olan ibadetini aksatmıyor.

İkincisi şu: Adam geceleri sağından soluna dönerken bile ağzından zikir ifadesi eksik olmuyor.

Üçüncüsü şu: Darda kalana yardım ediyor. Abdullah bu adama "gidecek yerim yok, senin evinde üç gün kalabilir miyim?" diye sorduğunda hiç tereddüt etmeden "tabi ki olur" diyor ve evine alıyor.

Dördüncü özellik de son derece önemli. Adamın ağzından hayırdan başka bir şey çıkmıyor. Yalan, iftira, küfür, dedikodu, tecessüs, suizan, kötü söz yok. Konuştuğunda hayır konuşuyor.

Beşincisi ve bu şahsın cennetlik olarak nitelenmesinde asıl pay sahibi olan özellik ise bambaşka bir özellik: Hiçbir Müslümana karşı kalbinde kötülük beslememek, hiç kimseyi kıskanmamak!

Abdullah bu sözü duyunca "işte bizde olmayan özellik bu! Seni cennetlik kılan da bu!" demekten kendini alamıyor. Farz ibadetleri yapmak, zikirle meşgul olmak, muhtaç durumda olana yardım etmek, her Müslümanı kardeş bilmek, hiç kimseye karşı gönlünde kötülük tutmamak, hiç kimseyi sahip olduğu nimet sebebiyle kıskanmamak...

Bu meyanda İslam büyükleri şöyle demişlerdir "Bir milleti devlet başkanının adaleti, zenginlerin cömertliği, ulemanın ihlası, el açmaktan utanan fakirlerin duası, gençlerin izzeti, kadınların iffeti ayakta tutar"

İslam ya da müslümanlık sadece elde tesbih, başta sarık akşam sabah dil ile zikir, namaz, oruç, hac, umre, zekattan ibaret değildir (keşke bunlar da hakkıyla yapılabilse). İslamda ibadetin özü, kaynağı ve meyvesi güzel ahlakıdır. İslama göre ahlak ve iman bir bütündür. Bu hakikati Peygamber Efendimiz "Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak üzere gönderildim." Buyurarak ifade buyurmuşlardır.

"Her binanın bir temeli vardır, islâm binasının temeli de güzel ahlakıdır " Efendimiz'in (s.a.s) "İmanca mü'minlerin en olgunu, ahlâkı en güzel olup insanlara iyi davranan, kendisiyle güzel geçinilen kimsedir" buyuruyorlar.

Başka bir hadisi Şerifte "Bir toplumda haksızlık, adaletsizlik, birbirine karşı düşmanlık, iki yüzlülük, kardeşinin ayağını kaydırmak, kul hakkı ve kibir artarsa o toplum Allah'ın rızasından uzaklaşır." buyurmuşlardır.

Dindar insanın kutsalı eğer masa, nisa, kasa olduysa, yani dini biz sadece işte koltuk kapma, cebimizi doldurma ve hazlarımızı tatmin etme aracı haline getirdiysek, bu sorunlu bir din anlayışıdır ve sorunlu bir dindarlık tipolojisidir.

Bu hasta ve gaddar ve bedbaht asrın bela ve vebasından zulüm zulmetinden ve ahir zamanın cazibedar fitnelerinden kurtulmanın yegane yolu ancak insanın kalp ülkesine Allah korkusunu egemen kılması takva, adalet, ahlak, istikamet, dürüstlük ve samimiyet düsturlarına göre hareket edilmesiyle mümkün olur. Zalimin karşısında, mazlumun yanında olmak abesle iştigal etmemek, boş ve faydasız şeylerden yüz çevirmek, kimsenin mahremine kurcalamamak, başkasından ayıbından çok kendi ayıplarını görmek, kimseyi aldatmamak, emanete riayet etmek gibi güzel ahlaki hasletler güneşin buzu erittiği gibi günahları da eritir.

Selam ve dua ile...

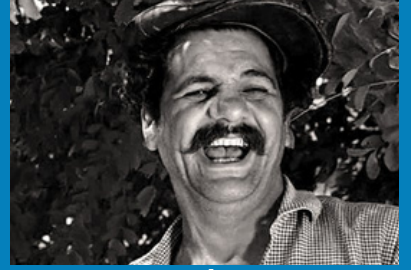
Kendi alanında Patnos'u Tanıtanlar

Kör Hüseyin Paşa
Hamidiye Alayları Komutanı

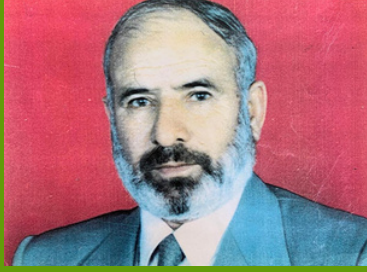
Evdalê Zeynîkê
Filozof Dengbêj

Erol Taş
Ünlü Sinema Sanatçısı

Sêx Abdulvahap Küfrevî
Kanaat Önderi

Hacı Alaattin Esin
Kanaat Önderi

Kemal Süphandağ
Araştırmacı yazar

Seyfettin Esin
Şair-Yazar

Arif Alpdoğan
Derlemeci Müzisyen

Cemil Hosta
Tiyatro Oyuncusu

Cîwan Argeş
Müzisyen

Patnos İtimat
Seyehat Firması

Patnos FM
Yerel Radyo

Vaillant

KAAN ISI

DOĞALGAZ İNŞ.TAAH. MÜH. SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ

DOĞALGAZ

25 YILLIK TECRÜBE

İZMİRGAZ

İZMİR DOĞALGAZ DAĞITIM A.Ş.
www.izmirgaz.com.tr

“Doğalgaz Uygarlığı”

DOĞAL YETKİLİ FİRMA
SERTİFİKA NO: ITS/ZMR/047

ÜCRETSİZ KEŞİF

0532 337 99 20

452 7 333

www.kaanisi.com.tr

TAVŞAN İLE TAZI

Çocuklar için ders alınacak kısa bir hikaye

**Başarının temeli candan istemektir.
Hatır için yapılan işten başarı çıkmaz.**

Tazı yine tavşanı kovalayıp yine yakalayamadığı bir günün sonunda öfke ile bir ağacın gölgesine yatmış derin,derin soluyarak düşünmektedir.Bir taraftan soluyor diğer taraftan da “Ben bu tavşanı neden yakalayamıyorum?” diye söylenmektedir. Sonunda bunu,tavşana sormaya gerek duyuyor.

Ertesi gün bayırda gezinen tavşanı bu kez yakalarım diyerek tekrar kovalamaya başlar.Tavşan seri ve kıvrak hareketlerle her seferinde tazıdan kurtulmayı başarır.Tazının bacaklarında derman kalmayınca da durup tavşana seslenir.

“Tavşan bir dur Allah aşkına. Sana bir soru soracağım.”

Tavşan yokuşun başında kendini güvenceye alarak durur.

Tazıya:

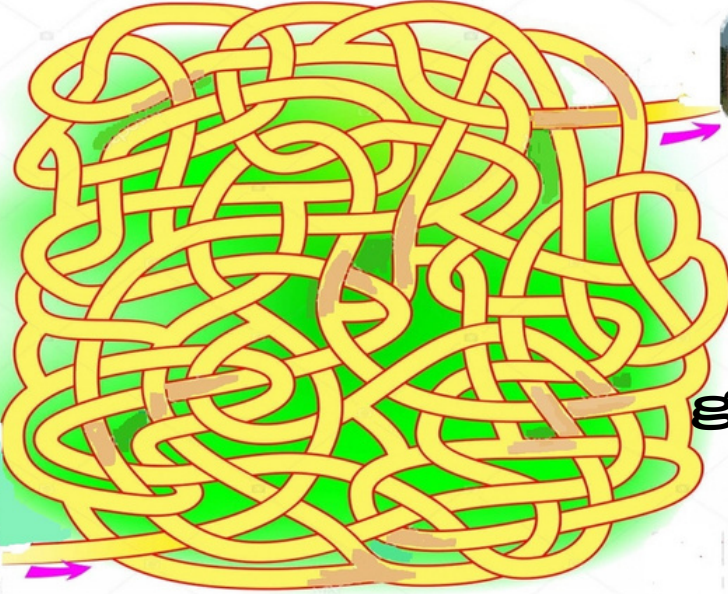
“Sor haydi. Ne diyeceksen de.”

“Ya... Bacaklarım seninkinden uzun ve daha kuvvetli.Ciğerlerim ise seninkinden daha büyük olmasına rağmen ben seni neden yakalayamıyorum?”

Tavşan gülerek:

“Geri zekalı! Sen başkası için,ben ise kendim için koşuyorum. Sen başkası için koştuğun sürece beni yakalayamazsın.”

Bu yüzden uşaklar efendilerinin işini asla kendi işleri gibi düzenli yapmazlar. Başarısızlığın temel sebebi kendisine değil,başkasına çalışmaktır.

7 Farkı
bul

**Kaptana
Patnos'a
gidecek yolu
göster**

Dîska denya li ser xanî ya. (Stêrk)

Damların üstünde hedik çömleği. (Yıldız)

Hilindir, milindir. Kur ji bavê bilindir. (Agir û duman)

Hilindir, milindir. Oğul babadan uzundur (Ateş ve duman)

Dî çîze, na mîze (Eyar)

Sıkışır ama işeyemez (Tulum)

Apémín é lingekî. Berda garana gundekî (Mérkut)

Tek bacaklı amcam, bir köyün nahirını kovaladı (Tokmak)

Eyar heye mu tûne. Xwe digvéşe gu tûne (Beq)

Derisi var kılı yok Sıkar, sıkar dışkı yok. (kurbağa)

Valî duvar ,Walî duvar. Navêda kuçkekî har. (Zıman)

Bu yanı duvar, o yanı duvar. Ortada kuduz köpek var. (Dil)

**Patnos
Bilmeceleri**

Bulmaca

Patnos'un İlk Belediye Başkanı Manda	Resimdeki Oyuncumuz Ağacın bir Bölümü	Oksijenin Simgesi Şaman	Namus Haya	Patnos'ta r Bir Market Sırt'ın Bir İlçesi	Taklit Şeref Haysiyet
G.Amerika Devesi Yere serilir		Yeni Adı Eskikönak Olan Köyümüz			
Hidrojenin simgesi Uzaklık Anlatır	Alfabede 15. Harfi	Kırmızı		Aydınlık Ummak At Çiftliği	
Alfabede 24. Harf Bir İlimiz	Kabaca Nasıl	En Kısa Zaman	Hidrojenin simgesi Tahta Ayakkabı	Alfabede 21. Harf	Alfabede 22. Harf Bir Halife
İmkan Kırpık Fırçası		Bir Şeyin Ortası Bir telgraf Türü		Telefon Sözü Bir Mutfak Eşyası	Dünyanın Uydusu Alfabede 1. Harf
Kent Dernek Başkanımız		Bir Peygamber Patnos'ta Bir Akarsu		Yabani Hayvan Barınağı Açılı Kapanır	Tuzlu Soy-Sop
Bir Bağlaç İmam	Şafaktan Önce Bir Temel Besin	Alfabede 4. Harf Derin Akarsu Yatağı	Sonucu Bildiren Yazı Ermeni Erkek Çocuğu	Sonu Değil Alfabede 21. Harf	
Alfabede 17. Harf	Twitter'de Atılır Göğün en Üstü	Sevdalı Alfabede 11. Harf	Bir Sayı Çok Az		
İlimizin Sembolü	Tersi Kırmızı Teşi				
Emek Harcanarak Yapılır	Aksi				

Dergimizi Hazırlarken

**Dergide:
Maddi ve manevi desteğini esirgemeyen
Metin Esin, Musa Taşdelen, Erdal Alaca,
Veysel Taşdemir ve Dinçer Kaya'ya
Teşekkür ederiz**

Dergiyi hazırlarken; Hem büyük bir haz alıyorum, hem de korkuyorum. Haz alıyorum çünkü Memleketimden uzakta kaderini ve yeni yaşam biçimini belirlemiş hemşehrilerimin özlemlerini “BİZİM PATNOS”un sayfalarının arasında giderebilmenin tutkusunu ta ciğerlerime kadar hissediyorum. Dergi okunurken, okurların gözlerde beliren ışıltıyı ve dudaklarda oluşan tebessümü görüyorum çünkü. Biliyorum ki: Bir fotoğraf karesi, bir dip not, ya da küçük de olsa bir söz: Okuru çok, çok gerilere götürecektir ve Patnos'ta yaşadığı anıları yeniden canlandıracaktır. Anılarını “BİZİM PATNOS”ta yeniden yaşayacak olan okurların mutlu olacaklarını bildiğimden dolayı haz alıyorum.

En ufak yanlış da tahammülüm olmadığından da, korkuyorum. Yanlış bir ifade, yanlış bir bilgi, bütün emeğimi boşa çıkaracağını bildiğimden dolayı korkuyorum. Siyasi, ideolojik ve aşiret sarmalına düşmeden; Farklı düşünce yapılarını küstürmeden nasıl hareket edeceğimi kılı, kırk yarararak tasarlıyorum. Her kesi çok mutlu edeceğiz diye bir iddiam yok ama; En azından kimseyi Küstürmeyeceğimizi bilerek hazırlanıyoruz.

Hazırlanırken: Hiç bir fedakarlıktan kaçınmayan ve sürekli teşvik eden Yönetim Kurulu Başkanımız Sayın Cemal Bıçak; Kaynak araştırmasından tutun da, basıma kadar yardımlarını esirgemeyen Yönetim Kurulu üyelerimiz Meral Kallaç ve İsmail Kaya ve Kamuran Keptiğ'in inanılmaz çabalarını söylemesem haksızlık yapmış olacağım.

Sonunda Patnos'a ve Patnoslulara layık bir dergi oluşturduğumuzu düşünüyorum. Dergimizin hazırlamasında maddi manevi desteğini esirgemeyen her kese teşekkür ediyor, siz sevgili okurlarımıza huzur dolu yarınlar temenni ediyorum.

Seyfettin Esin

Kırtasiye

*Ofis, okul ve kırtasiye ihtiyaçlarınız söz konusu
olduğunda Karşıyaka Girne Bulvarındayız.
Çay içmeye de bekleriz.*

Alper Baran Esin

Girne Bulvarı No 181 Karşıyaka/İzmir
Tel: 0232 382 44 92